

Читайте в номере:

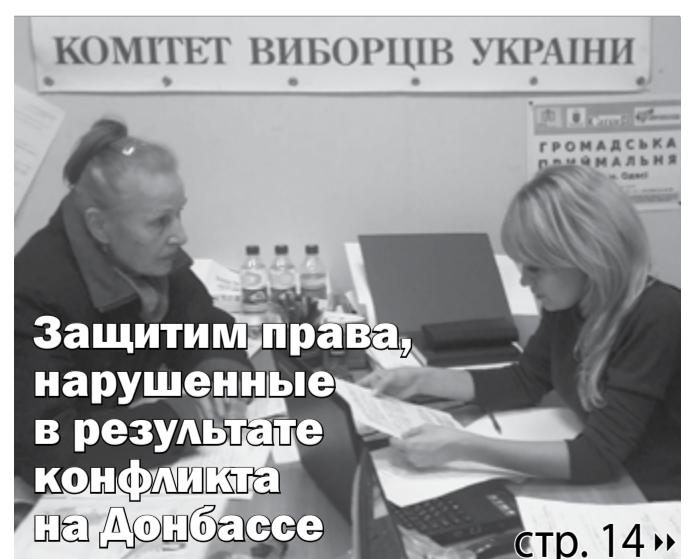

стр. 9 »

В местных советах Одесчины
лидируют "Оппозиционный
блок" и "БПП "Солидарность"

стр. 6 »

НОЧНЫЕ СУДЫ И «ЗЕЛЕНЫЕ ЧЕЛОВЕЧКИ»: мэром Одессы вновь избран Труханов

«Темная лошадка» этой кампании – кандидат от «Блока Петра Порошенко «Солидарность», член команды Михеила Саакашвили – Александр Боровик – довольно стремительно нарастил свой рейтинг, подняв его с нуля до вполне ощущимых 20-25%. Фактически до момента подсчета голосов ни один политолог не взялся бы прогнозировать исход выборов: в случае второго тура у Боровика появлялись довольно реальные шансы если не на победу, то, как минимум, на судебные тяжбы по оспариванию их результатов. В Одессе вовсю заговорили о синдроме «кировоградского суда» (в 1998 году Кировоградский суд отменил результаты выборов в Одессе, победу на которых одержал Эдуард Гурвиц, после чего Одессу возглавил его конкурент Руслан Бодлан). Для того, чтобы второго тура не было, Геннадию Труханову необходимо было преодолеть барьер в 50% голосов.

Исход битвы за мэрское кресло стал понятен к концу дня 26 октября, когда ОПОРА и Одесская областная организация Комитета избирателей Украины опубликовали результаты параллельного подсчета голосов. Согласно данным независимых наблюдателей, Труханов выигрывал выборы

После этого Одессу залихорадило: А. Боровик последовательно подал иски против Суворовской, Киевской, Малиновской и Приморской район-

в первом туре: 51,6%, или 138 тыс. 353 голоса. Позже похожие результаты опубликовала городская избирательная комиссия: 51,4%, или 138 тыс. 865 голосов.

Впрочем, пока в штабе победителя откупоривали шампанское, в штабе его ближайшего оппонента – Александра Боровика – готовили судебные иски. Правда, немного с опозданием. Как и год назад, Геннадий Труханов не стал ждать возможных судов и других проблем и провел первую сессию немедля, в тот же день, когда горТИК объявила результаты подсчета голосов по выборам депутатов горсовета, то есть 28 октября. На ней председатель горТИК Евгений Григорьев вручил победителю удостоверение мэра. И только после этого представители А. Боровика в Одесском окружном административном суде подали ходатайство не выдавать удостоверение мэра – в обеспечение иска против Суворовской райТИК. Впрочем, суд счел, что «поезд уже уехал», поскольку удостоверение уже было выдано.

Несмотря на то, что, согласноенным различным соцопросам, фаворитом мэрской гонки в Одессе признавался действующий городской голова Геннадий Труханов, без интриги выборы мэра Южной Пальмиры не обошлись.

ных избирательных комиссий, а также Одесской городской. В судах представители А. Боровика утверждали, что во время подсчетов голосов избирателей были допущены нарушения законодательства, а часть протоколов райТИК вообще были сфальсифицированы в пользу Геннадия Труханова. Впрочем, ни один из доводов не был учтен судом: все требования о пересчете голосов на отдельных участках, а также отмена протоколов и составление новых, – были отклонены. При этом из-за сжатых сроков судебные заседания длились почти круглыми сутками, многие постановления выносились глубокой ночью или ранним утром, а к концу постыборной недели суды массово принялись брать самоотводы по делам А. Боровика, ссылаясь на различные формальные причины.

Параллельно с судами активную деятельность по развенчанию одесской избирательной «мафии» развернул губернатор Михеил Саакашвили. На второй день после выборов он созвал пресс-брифинг, на котором продемонстрировал журналистам ксерокопии протоколов, на которых были замечены механические исправления. На 78 протоколах были различные ошибки, исправленные ручкой. Больше всего губернатора возмутил протокол одной из УИК, в котором, по данным члена комиссии, волонтера Алевтины Короткой, цифру «306» в пользу Г. Труханова исправили на «506». Этот аргумент стал одним из самых главных в нескольких эмоциональных вы-

ступлениях губернатора, который в итоге и вовсе заявил, что горсовет захвачен «зелеными человечками». Впрочем, в суде было установлено, что в данном случае исправления производились в черновом варианте протокола, после которого был изготовлен новый, с пометкой «Уточненный», а ошибка в 200 голосов оказалась банальной опиской, что подтвердили другие члены комиссии.

Позже губернатор даже заявил, что создает в Одессе комитет «по борьбе с ворами и жуликами», а избирательный процесс в городе сравнил с ситуацией на выборах 2004 года, которая привела к Оранжевой революции.

Тем не менее, 2 ноября Центральная избирательная комиссия объявила избранным мэром Одессы Геннадия Труханова, а его оппонент проиграл в итоге все судебные иски. Политологи же считают, что, несмотря на попытки губернатора привлечь одесских активистов к акциям протеста против фальсификаций, организовать настоящую революцию ему вряд ли удастся: на встречи с народом приходили от силы 400-500 человек.

В то же время результат А. Боровика, хоть и не соотносится непосредственно с рейтингом самого губернатора, однако в известной степени может являться сигналом М. Саакашвили о его снижающемся рейтинге.

Справка

Геннадий Труханов родился 17 января 1965 года в Одессе. В 1986 году окончил Одесское высшее артиллерийское командное ордена Ленина училище имени Фрунзе. В 90-х годах был директором охранной фирмы «Капитан». Президент Украинской национальной федерации таиландского бокса. В течение 2004-2007 годов работал в аппарате Верховной Рады. В 2005 избран депутатом Одесского городского совета. Через год был переизбран в муниципалитет, где возглавил постоянную комиссию по делам молодежи и спорта.

В 2010 году – вновь избран депутатом Одесского городского совета. Возглавил фракцию Партии регионов Одесского горсовета. В период каденции мэра Алексея Костусева Труханов неоднократно выступал с публичной критикой последнего, имея при этом огромное влияние на работу депутатского корпуса.

На парламентских выборах-2012 избран народным депутатом Украины от Партии регионов по одномандатному избирательному округу.

В разгар протестов на Майдане в Киеве голосовал за законы 16 января. После побега экс-президента Украины Виктора Януковича народеп покинул фракцию Партии регионов в парламенте и вышел из партии.

В 2014 году победил на внеочередных выборах городского головы Одессы, набрав 43,49% избирателей. Основным конкурентом политика на выборах был экс-мэр Одессы Эдуард Гурвиц.

В СМИ часто циркулирует информация о криминальном прошлом политика, в частности, его связи с бизнесменом с криминальным прошлым Александром Ангертом по прозвищу «Ангел». Сам кандидат неоднократно заявлял о дружеских отношениях с Ангертом, однако отрицал любую зависимость от него.

Журналисты часто связывают Г. Труханова с группой компаний, в частности «Ростдорстрой», занимающиеся ремонтом дорог и других коммуникаций. Например, за последние пять лет фирма «Ростдорстрой» получила в Одессе подрядов на 1 млрд 590 млн грн.

За полторы недели до дня голосования в мае 2014 года разгорелся скандал: согласно документам, обнародованным в ряде СМИ, Г. Труханов имел паспорт гражданина Российской Федерации. Сам он отрицает подобную информацию.

Во время мэрской каденции Геннадия Труханова в городе неоднократно возникали противоречия между активистами, общественными деятелями с одной стороны и застройщиками – с другой. В таких ситуациях политик пытался дистанцироваться от конфликтов. Местные активисты обвиняют мэра в потакании застройщикам.

С приходом Игоря Палицы на пост председателя Одесской областной государственной администрации и стартом избирательной кампании на пост главы города, в СМИ начали циркулировать информация о переориентации Геннадия Труханова на олигарха Игоря Коломойского, к чьей команде относят экс-губернатора Игоря Палицу. С действующим председателем ОГА Михеилом Саакашвили до недавнего времени политик находился в нейтральных отношениях.

Согласно мониторингу Одесской областной организации «Комитета избирателей Украины», из 49 обещаний, данных политиком на внеочередных выборах городского головы в мае 2014 года, за полтора года выполнено лишь одно – о создании органа муниципальной безопасности, сотрудников которого неоднократно обвиняли в преследовании и избиении активистов города.

Секретарем Одесского горсовета избран зять Костусева и соратник Гончаренко

Одесский горсовет с момента своего избрания успел провести две сессии. И если первая носила больше торжественный характер, то на второй, внеочередной сессии, депутаты распределились по фракциям и постоянным комиссиям, а также избрали нового секретаря горсовета. Несмотря на то, что многие политологи прочили эту должность Олегу Брындаку, который занимал эту должность в пошлом созыве, являясь правой рукой мэра Геннадия Труханова, этого не произошло.

Переизбранный городской голова предложил депутатам кандидатуру депутата от «Блока Петра Порошенко «Солидарность» Алексея Потапского. За него проголосовали 36 депутатов из 60 присутствовавших, против – 21. Фактически новый секретарь набрал лишь на три голоса больше необходимого для избрания минимума, и это при том, что количество депутатов во фракции «Доверяй делам» и «БПП» суммарно составляет 41 чел.

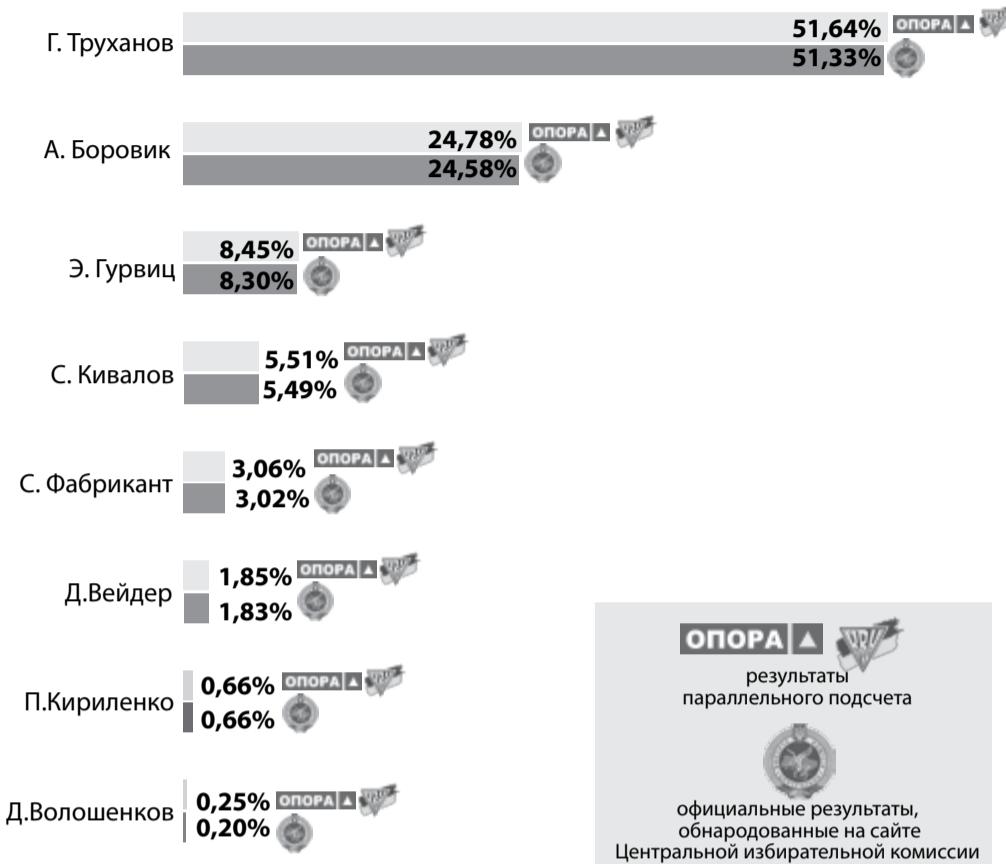
Согласно декларации о доходах, в прошлом году его семья заработала 727 тыс. грн, из которых 640 тыс. грн – он лично. А. Потапский имеет два участка и две квартиры, а также четыре авто - Hyundai

Tucson 2007 года, Mersedes ATEGO 2004 года, Mersedes 313 COT 2004 года и Mazda 3 2005 года. Кроме того, Алексей Потапский является близким многолетним соратником Алексея Гончаренко, а также зятем экс-мэра Одессы Алексея Костусева. Он женат на сводной сестре Алексея Гончаренко. Ранее публичной политикой секретарь горсовета активно не занимался.

Результаты параллельного подсчета голосов ОПОРОЙ и КИУ в сравнении с официальными результатами ЦИК

по выборам городского головы г. Одессы

Результаты параллельного подсчета голосов ОПОРОЙ и КИУ в сравнении с официальными результатами ЦИК по выборам депутатов Одесского городского совета

ОПОРА и КИУ обнародовали результаты параллельного подсчета голосов на выборах мэра Одессы и Одесского городского совета

Одесская областная организация «Комитета избирателей Украины» в рамках кампании наблюдения Гражданской сети ОПОРА на пресс-конференции обнародовала результаты параллельного подсчета голосов на выборах городского головы Одессы и Одесского городского совета.

По данным параллельного подсчета результатов голосования на основе 100% обработанных протоколов на выборах в Одесский городской совет среди партий наибольшее количество голосов получает партия «Доверяй делам» с результатом в 32,86% (85 706 голосов избирателей), а второе место с почти как в два раза меньшим результатом занимает «Блок Петра Порошенко «Солидарность» — поддержка 17,46% (45 542 избирателей). Третье место в гонке — партия «Оппозиционный блок» с результатом в 14,49% (37 800 избирателей). Также преодолевают 5% голосов барьер еще две партии: «Украинская морская партия» — 6.94%, а также Объединение «Самопомощь» (5.45%). Отметим, что ВО «Батьківщина» не преодолела избирательный барьер, финишировав с результатом в 4,52%.

По данным параллельного подсчета результатов голосования на основе 100% обработанных протоколов на выборах городского головы Одессы больше всего избирателей проголосовало за Геннадия Труханова — 51,64% или 138 353 голоса избирателей, второе место занимает Александр Боровик — с результатом 24,78% или 66387 голоса избирателей. Третий в гонке — Эдуард Гурвиц, который получил поддержку 8,45% (22631 избирателей).

Анатолий Бойко, Глава Одесской областной организации ВОО Комитет из-

бирателей Украины отмечает, что на волеизъявление избирателей значительное влияние оказали многочисленные факты агитации с признаками непрямого подкупа избирателей кандидатами почти всех партий, которые по данным параллельного подсчета голосов будут иметь своих представителей в Одесском городском совете. Кроме того, в течение всей кампании наблюдались признаки злоупотребления административным ресурсом со стороны правящей партии, а также городского головы: использование для агитации городских целевых программ, а также проектов, финансируемых из бюджета городского бюджета, использование официальных мероприятий в присутствии городского головы для агитации, размещение агитационных материалов на территории и в помещениях зданий коммунальной собственности. Низкая явка избирателей на участки только усилила эффект воздействия деятельности кандидатов по материальному поощрению избирателей, а также отсутствие разграничения статусов действующих депутатов городского совета, которые имеют доступ к ресурсам одесской громады и статусов кандидатов, на волеизъявление избирателей.

Описание метода наблюдения:

В день выборов ОПОРА использовала комплексную и инновационную стратегию расположения наблюдателей на избира-

Одеса: процес підрахунку голосів, скарги

тельном участке. Всего ОПОРА распределила 623 наблюдателя согласно выборке репрезентативной на всеукраинском уровне и на уровне каждого из четырех регионов: Запад, Центр, Восток и Юг. Это позволило системно оценить качество проведения дня голосования и сравнить регионы друг с другом. ОПОРА также развернула сеть РВТ наблюдателей, чтобы покрыть все избирательные участки в трех городах: Харькове, Одессе и Днепропетровске. В каждом из них РВТ наблюдатели оценивали качество процесса и проконтролировали результаты выборов городского головы и городского совета. Наблюдатели не считали никаких документов лично и не спрашивали избирателей о том, как они проголосовали. РВТ — это независимое наблюдение, которое проводится только ОПОРОЙ с намерением предоставить независимую информацию о точности официальных результатов

на выборах городских голов и местных советов в трех местах.

Наблюдатели ОПОРЫ с избирательных участков передавали информацию в Центр анализа данных в Киеве с помощью структурированных коротких текстовых сообщений и по телефону. Центр анализа данных состоит из 20 операторов данных, 10 операторов критических инцидентов и команды Административного офиса. ОПОРА разработала сложное программное обеспечение, которое обрабатывает отчеты наблюдателей и автоматически коммуницирует с ними в соответствии с искусственных интеллектуальных алгоритмов. Все данные, полученные от наблюдателей, автоматически пропускались через несколько тестов контроля качества и, если эти данные их проходят, подлежат анализу и включаются в результаты наблюдения.

Новый Одесский горсовет: экс-«регионалы», женщины и «осиротевшие» округа

Одесский горсовет седьмого созыва будет насчитывать в два раза меньше депутатских штыков: 64 вместо 120 в предыдущем. Новая избирательная система привела не только к уменьшению представительского органа, но и к тому, что 12 из 64-х избирательных округов в Одессе остались без своих депутатов, тогда как восемь сразу по два депутата.

Выборы в Одесский горсовет завершились менее драматично, чем выборы мэра: в суды были поданы единичные иски. В частности, проигравший выборы кандидат от Украинской морской партии Сергея Кивалова Валентин Скобленко пытался в суде доказать, что бюллетени на его округе были обработаны спецхимикатами, которые разъедали пометки, проставленные напротив его фамилии, впрочем, этот иск суд отклонил.

Более удачливым оказались кандидаты Олег Муратов и Инна Белоус. Первая судебная инстанция частично удовлетворила их иски, признав незаконными действия участковой комиссии. Однако, апелляцию кандидаты проиграли.

Скандал разгорелся вокруг участка, расположенного в помещении Одесской юридической

академии: наблюдатели зафиксировали, в том числе на видео, момент вброса пачки бюллетеней. Впрочем, завершатся ли судебные тяжбы пересчетом голосов, пока неизвестно.

Пять партий-победительниц

По итогам выборов, установленным городской избирательной комиссией, победу одержала партия действующего мэра Геннадия Труханова «Доверяй делам». Лозунг, который звучал на протяжении нескольких избирательных кампаний Геннадия Труханова закономерно получил результат в виде 27 депутатских мандатов. Таким образом, фракция «Доверяй делам» чуть-чуть не дотянула до того, чтобы сформировать единоличное большинство в горсовете (не хватает всего шесть голосов).

Второе место в гонке заняла партия «Блок Петра Порошенко «Солидарность»: 14 человек. «Бронза» досталась «Оппозиционному блоку», который получил 12 мандатов. А вот результаты Украинской морской партии Сергея Кивалова и «Объединения «Самопомич» почти сравнялись. Несмотря на широкую агитационную кампанию, развернутую сторонниками С. Кивалова, его партия получила всего 6 мандатов, тогда как одесские активисты партии львовского мэра Андрея Садового, которые проводили довольно скромную агитацию, – пять. При этом, судя по промежуточным финансовым отчетам об избирательных фондах партий, больше всего средств на агитационную кампанию потратила партия «Доверяй делам» - 1 млн 628 тыс. грн. На втором месте – «Блок Петра Порошенко «Солидарность» - 570 тыс. 350 грн. В два раза меньше потратила Украинская морская

СПИСОК ДЕПУТАТОВ ОДЕССКОГО ГОРСОВЕТА

начало

И.Ф. депутата	Партия
Сергей Страшный	"Доверяй делам"
Александр Матвеев	"Доверяй делам"
Людмила Варавва	"Доверяй делам"
Дмитрий Паллатин	"Доверяй делам"
Александр Шерemet	"Доверяй делам"
Татьяна Плаксий	"Доверяй делам"
Ирина Куценко	"Доверяй делам"
Олег Брындак	"Доверяй делам"
Левон Никогосян	"Доверяй делам"
Юрий Шумахер	"Доверяй делам"
Вадим Иргачев	"Доверяй делам"
Марина Лозовенко	"Доверяй делам"
Александр Александровичин	"Доверяй делам"
Андрей Терновский	"Доверяй делам"
Юрий Крук	"Доверяй делам"
Денис Балух	"Доверяй делам"
Андрей Кисловский	"Доверяй делам"
Людмила Себова	"Доверяй делам"
Владимир Киреев	"Доверяй делам"
Дмитрий Пеструев	"Доверяй делам"
Антонина Наконечная	"Доверяй делам"
Василий Шкрябай	"Доверяй делам"
Олег Этнарович	"Доверяй делам"
Олег Совик	"Доверяй делам"
Дмитрий Танцюра	"Доверяй делам"
Валентин Гапунич	"Доверяй делам"
Александр Иваницкий	"Доверяй делам"
Александр Боровик*	"БПП «Солидарность»"
Алексей Потапский	"БПП «Солидарность»"
Олег Каминкер	"БПП «Солидарность»"
Петр Ионов	"БПП «Солидарность»"
Владимир Варещенко	"БПП «Солидарность»"
Илья Мозолев	"БПП «Солидарность»"
Олег Звягин	"БПП «Солидарность»"
Елена Фокина	"БПП «Солидарность»"
Денис Григорьев	"БПП «Солидарность»"
Наталья Данилко	"БПП «Солидарность»"
Виктор Наумчак	"БПП «Солидарность»"
Эдуард Стась	"БПП «Солидарность»"
Татьяна Малыхина	"БПП «Солидарность»"
Лилия Леонидова	"БПП «Солидарность»"
Лилия Рогачко	«Оппозиционный блок»
Вячеслав Беженар	«Оппозиционный блок»
Василий Иеремия	«Оппозиционный блок»
Александр Орлов	«Оппозиционный блок»
Богдан Гиганов	«Оппозиционный блок»
Алексей Еремица	«Оппозиционный блок»

партия Сергея Кивалова – 252 тыс. 166 грн. Еще меньше фонд у «Самопомич» - 229 тыс. 250 грн. Замыкает пятерку победителей «Оппозиционный блок», который официально потратил на кампанию 204 тыс. 957 грн.

Широкая коалиция

На первой же сессии, которую оперативно провели в день установления результатов выборов, - 28 октября, с новоиспеченными депутатами произошел конфуз:

после закрытия сессии обнаружилось, что они забыли принять присягу. Пришлось ненадолго открывать заседание снова, в чём многие скептики уже усмотрели «недобрый знак».

На первой сессии стало известно и важное решение: мэр Геннадий Труханов и народный депутат Николай Скорик, который также прошел в горсовет, но отказался от мандата, заявили, что между депутатами будет подписан меморандум. Фактически это заявление означает создание широкой

КАКИЕ ПАРТИИ ПОДЕЛИЛИ МЕСТА В ОДЕССКОМ ГОРОДСКОМ СОВЕТЕ

продолжение

И.Ф. депутата

И.Ф. депутата	Партия
Геннадий Бобков	«Оппозиционный блок»
Алексей Горин	«Оппозиционный блок»
Виктор Новак	«Оппозиционный блок»
Ольга Кулакевич	«Оппозиционный блок»
Дмитрий Вишняков	«Оппозиционный блок»
Оксана Гончарук	«Оппозиционный блок»
Вадим Подгородинский	УМП С. Кивалова
Андрей Неугодников	УМП С. Кивалова
Светлана Осауленко	УМП С. Кивалова
Николай Криклий	УМП С. Кивалова
Владимир Корниенко	УМП С. Кивалова
Алексей Кисловский	УМП С. Кивалова
Александр Борняков	Объединение «Самопомич»
Павел Гайдай	Объединение «Самопомич»
Александр Амици	Объединение «Самопомич»
Вадим Терещук	Объединение «Самопомич»
Анна Позднякова	Объединение «Самопомич»

*Александр Боровик на момент сдачи номера официально депутатом еще не зарегистрирован

коалиции, в которую уже пообещали войти представители «Доверяй делам» и «Оппозиционного блока». При этом эксперты считают, что фактически большинство в горсовете будет пропрезидентским, учитывая то, что Геннадий Труханов сейчас находится в фаворите президентской группы влияния, а в «Оппозиционном блоке» - немало бывших чиновников горсовета, которые также находятся в сфере его личного влияния.

Кого выбрали одесситы?

Одним из существенных признаков нового горсовета стала бывшая партийность избранных: более 30 депутатов являются экс-членами Партии регионов, причем сейчас они входят во все фракции, за исключением «Самопомочи».

Новое избирательное законодательство также привело к тому, что распределение народных избранников оказалось непропорциональным округам: 12 округов в Одессе остались без своих депу-

татов, тогда как восемь получили сразу по двое. При этом далеко не всегда те, кто не стали депутатами, проиграли выборы на своих округах. Даже заняв первое место в округе, политик мог проиграть выборы, поскольку оказывался ниже в рейтинговом списке своей же партии.

При этом, например, от «Самопомочи» в округах не выиграл выбор ни один кандидат, а пять мандатов – результат того, что партия преодолела 5%-й барьер. При этом среди тех, кто стал депутатом, самую убедительную победу одержал кандидат от «Доверяй делам» Сергей Страшный, который набрал 64% голосов. Самую маленькую поддержку избирателей среди депутатов получила Анна Позднякова от «Самопомочи» - 7% голосов на округе.

Интересно, что в новом горсовете будет как никогда много женщин. Напомним, согласно Закону Украины «О местных выборах», партийные списки должны были отдать не менее 30% мест представителям одного пола. В итоге в новом совете женщины-депута-

ты составили 23,44% от общего числа. В прошлом созыве этот показатель составлял всего 12,5 %. Впрочем, повлияет ли этот показатель на качество работы нового совета, станет понятно позже.

В целом же в горсовет не попали ряд известных политиков, в том числе и тех, кто уже заседал на Думской площади в предыдущих созывах. Например, за бортом собрания остались главврач роддома №1 Ирина Головатюк-Юзефпольская, руководитель «Одесстрэнспарксервис» Сергей Дубенко, бизнесмен Вячеслав Крук, советник Геннадия Труханова Елена Павлова, экс-депутаты Марат Королев, Людмила Наполова, Павел Серебренник, Юрий Преснов и Павел Вугельман, ректор Одесского национального университета имени И.И. Мечникова Игорь Коваль, экс-вице-губернатор Михаил Кучук.

Несколько обновление горсовета скажется на продуктивности его работы и появится ли в нем оппозиция действующем мэру, станет известно после следующих сессий собрания.

Выборы в районах Одесчины: предпочтение отдано местным лидерам

В 26 райсоветов, семь горсоветов в городах областного значения и десять горсоветов в городах районного значения Одесской области, а также областной совет были избраны все депутаты. Так, в райсоветах будут работать 852 избранника, в горсоветах областного значения – 256 депутатов, в горсоветах районного значения – 260, в областном совете – 84 депутата.

Во всех местных советах следующий созыв будут работать две партии, представители которых прошли в советы во всех районах и городах Одесской области, - «Блок Петра Порошенко «Солидарность» и «Оппозиционный блок». Столь убедительным победам партийцы обязаны как всеукраинскому рейтингу симпатий избирателей, так и личному рейтингу местных лидеров, многие из которых традиционно агитировали за партию власти, тогда как другие – за партию власти предыдущей.

Правда, далеко не во всех советах эти партии заняли первые и вторые места. Так, в Одесском горсовете БПП и «Оппоблоку» уступили первенство партии действующего мэра «Доверяй делам», в Болградском и Арцизском горсоветах «Наш край» обогнал БПП, а в Березовском и Кодымском горсоветах БПП уступил «Батькивщине».

В райсоветах тройка лидеров также варьируется: в большинстве случаев либо это БПП, «Оппоблок» и «Наш край», либо вместо «Нашего края» в лидеры выходит «Батькивщина».

В итоге больше всего депутатов на местах получил «Оппозиционный блок» – 319 мандатов. На втором месте – БПП «Солидарность» – 308 депутатов. Третье место получила «Батькивщина» – 207 мандатов.

Партия народного депутата Антона Киссе «Наш край», хоть и не прошла в горсовет областного центра, а в облсовете получила лишь восемь манда-

тов из 84-х, получила довольно большое влияние в райсоветах украинской части Бессарабии и оказалась на четвертом месте по количеству мандатов – 136. Впрочем, учитывая влияние нардепа на южные районы области, это неудивительно, хотя партия и продемонстрировала региональный рейтинг. «Наш край» получил мандаты в десяти горсоветах, причем наибольшее количество – 8 и 7 – в Арцизском и Болградском (из 26 мандатов), причем в Арцизском занял первое место, а в Болградском – второе после «Оппоблока». Также партия получила мандаты в 16 из 26 райсоветах. Наиболее серьезное представительство – в Тарутинском, Саратском, Ренийском и Болградском, причем во всех, кроме Ренийского, получила первые места и, возможно, будет иметь решающее право голоса при формировании коалиций в районных собраниях.

Довольно неплохие результаты показала партия «Видрдження», в которую на местах вошел ряд бывших чиновников, руководителей райсоветов, бизнесменов. Так, партия, которая не сумела пройти в Одесский горсовет, получила мандаты в 17 из 26 райсоветов а также в 9 городских собраниях, причем в Саратском и Овидиопольском оказалась на втором месте, а в Краснооктябрьском – на первом. Всего депутатов, избранных от партии в местные советы Одесской области, – 117 человек.

Неожиданный результат получила Аграрная партия, которая по количеству мандатов занимает шестое место в об-

ласти, – 102. Несмотря на низкий результат в городах (партия получила мандаты лишь в одном городе областного значения – три места в Южненском горсовете), в сельских районах ее результат выглядит довольно солидным. Так, из 10 городов районного значения она прошла в три горсовета, а из 26 райсоветов – в 18. При этом она получила первые места в Николаевском и Овидиопольском районах и второе – в Татарбунарском и Ширяевском.

Интересен результат партии одесского мэра «Доверяй делам», которая не только одержала ожидаемую победу в Одесском горсовете, но и стала третьей по результатам в облсовете, а также вошла в ряд местных советов области. Правда, результат партии явно зависит от географии: чем ближе район или город расположены к Одессе, тем выше результат партии.

Так, «Доверяй делам» прошла в Белгород-Днестровский горсовет, Беляевский, Коминтерновский и Раздельнянский райсоветы. По количеству мандатов партия стала седьмой в общеобластном рейтинге – 54 депутатских штыка.

Восьмое место и 46 мандатов получили выдвиженцы от Радикальной партии Олега Ляшко. Партия прошла в шесть городских советов и в одиннадцать – районных.

Девятую позицию занимает Народная партия – 23 мандата. Партия, которая ранее была одной из крупнейших провластных

политических организаций во времена президента Леонида Кучмы, во многих районах поддерживается экс-чиновниками, хотя в списках есть и современные молодые политики. По результатам выборов партия получила мандаты в трех горсоветах и пяти райсоветах.

Десятое место заняла партия «Конкретных прав». Несмотря на то, что партия явно не принадлежит к популярным и широко известным политическим силам, с помощью местных лидеров она получила 21 мандат. Партия получила первое место и 6 мандатов в Теплодарском горсовете (здесь же мэром стал выдвиженец от этой партии), а также прошла в Татарбунарский, Вилковский и Килийский горсоветах.

На одиннадцатом месте оказалась «Сильная Украина» с 17-ю мандатами. Партия, которая не участвовала в предвыборной гонке в областном центре и ряде районов, в некоторых населенных пунктах получила неплохие результаты. Партийцы получили мандаты в Вилковском и Килийском горсоветах (и второе место по итогам выборов), а также в Балтском и Килийском райсоветах.

Также 11 мандатов получила Партия пенсионеров Украины. У нее есть депутаты в двух районных и двух городских советах (Раздельнянский и Болградский горсоветы, а также в Болградском и Ренийском райсоветах).

Украинская морская партия Сергея Кивалова получила 10

мандатов – шесть в Одесском горсовете и четыре – в Теплодарском. Не получило поддержки в районах и «Объединение «Самопомич», которое преодолело 5%-барьер только в Одессе и Ильичевске.

Партия «Социалисты», которая практически не вела предвыборную агитацию, одержала победу в Тарутинском районе – 8 мандатов и второе место в райсовете. Впрочем, учитывая, что Тарутинский район – малая родина лидера партии, экс-губернатора Василия Цушко, такой результат становится закономерным. Еще один мандат социалисты получили в Кодымском горсовете, а три в Савранском районном.

Активисты из партии «УКРОП» получили в области восемь мандатов. Партия преодолела 5%-барьер в Котовском и Ананьевском горсоветах, а также в Балтском и Котовском райсоветах.

За коммунистов, которые вошли в партию «Новая держава», проголосовали в Краснооктябрьском и Болградском районах, а также в самом Болграде. Партия в итоге получила 9 мандатов. Три мандата у Молодежной партии.

По два мандата получили и такие партии, как «Сила людей», Патриотическая партия Украины, Партия простых людей Сергея Каплина.

Исходя из результатов партий, можно отметить давно сложившуюся тенденцию: на местах избиратели отдают предпочтение скорее не партийной идеологии, а местным лидерам, которые, даже рискуя возглавить местные ячейки малоизвестных партий, сумели провести их в местные советы.

стр. 6 »

Результаты выборов в советы по области

		"Оппозиционный блок"	БПП "Солидарность"	"Доверяй делам"	ВО "Батьківщина"	"Видродження"	"Наш край"	Украинская морская партия С. Кивалова	Объединение "Самопомич"	"Конкретных прав"	Народная партия	Радикальная партия Олега Ляшка	"УКРОП"	Аграрная партия Украины	Партия простых людей Сергея Каплина	Партия пенсионеров Украины	"Нова держава"	"Сильная Украина"	Патриотическая партия Украины	Социалисты	Молодежная партия Украины	"Сила людей"	Всего депутатов в совете			
	Города областного значения	Одесский областной совет	23	22	12	11	8	8																	84	
	Одесса	12	14	27					6	5															64	
	Котовск	9	8		3	6	3									3	2								34	
	Измаил	8	28																						36	
	Ильичевск	9	8		3	9			4	4														3	36	
	Теплодар	5	4		3			4		6	4														26	
	Южный	7	5		5	2	2									3	2								26	
	Белгород-Днестровский	12	9	4	3	3	3																		34	
	Города районного значения	Рени	8	2		4	2	4								2		4							26	
	Раздельная	6	5		4	3	3								3		2								26	
	Татарбунары	4	4		2	3	3			2					1		5							2	26	
	Ананьев	5	5		7		2							3	2	2									26	
	Арциз	7	7		2	2	8																		26	
	Березовка	9	5		9									3											26	
	Болград*	10	1		3		7											3	2						26	
	Вилково	9	6				3			3				3										5	26	
	Килия	2	9		2		3			4										4	2				26	
	Кодыма	5	6		7	3								2	2									1	26	
	Районные советы	Ананьевский район	9	9		8		3						3	2											34
	Арцизский район	7	11		3	3	10																		34	
	Балтский район	5	10		7	3								3	2										34	
	Березовский район	13	6		9									3		3									34	
	Белгород-Днестровский район	9	7		4	2	4							2		6									34	
	Беляевский район	9	8	4	7	6	2																		36	
	Болградский район	10	3		3		11									3		2	4						36	
	Великомихайловский район																									
	Ивановский район	5	6		7		4							5		5			2							34
	Измаильский район	6	8		7	2	5									6										34
	Килийский район	4	11		2		5			6					2				4							34
	Кодымский район	9	10		6	6								3												34
	Коминтерновский район	7	10	3	4	4								3	5											36
	Котовский район	13	4		8	5	2									2										34
	Краснооктябрьский район	3	4		5	7	2							2			2			1						26
	Любашевский район	5	9		6	5								4		5										34
	Николаевский район	4	4		6	2								2		8										26
	Овидиопольский район	7	4		3	8	2										12									36
	Ренийский район	8	5		4		8							3			4	2								34
	Раздельнянский район	10	6	4	4	4									2		4									34
	Савранский район	2	4		5	5								2		5				3						26
	Саратский район*	2	4		6	7	10									5										34
	Тарутинский район	5	3		4		11									3				8						34
	Татарбунарский район	8	4		4	5	6									7										34
	Фрунзенский район*	5	6		6	2	2							2		3										26
	Ширяевский район	4	4		11											7										26
	Всего депутатов	319	308	54	207	117	136	10	9	21	23	46	8	102	2	11	9	17	2	12	3	2				

День голосования в Одессе: нарушение закона в обмен на бесплатный кофе и низкая явка

Выборы в Одессе, да и Одесской области проходили довольно напряженно, особенно сложно проходили выборы мэра Одессы и Одесского городского совета. Предвидя такую ситуацию, Одесская областная организация «Комитета избирателей Украины» и Гражданская сеть ОПОРА организовали параллельный подсчет голосов, для чего на абсолютно всех избирательных участках Одессы работали независимые наблюдатели, которые мониторили процесс голосования и подсчета голосов. При этом был зафиксирован ряд нарушений законодательства.

Низкая явка

Избиратели Одесской области традиционно неактивно принимали участие в голосовании. Согласно данным Центральной избирательной комиссии, явка по области составила 41,87%. В Одессе на выборы пришли лишь 37,9% избирателей.

Однако не везде в регионе явка была низкой. В Ширяевском районе участки посетили почти 60% избирателей, и это даже насторожило КИУ. Глава Комитета избирателей Украины в Одесской области Анатолий Бойко отметил, что высокая явка в этом районе – 59,1% – слишком резко контрастирует с явкой в соседних районах. Ни в одном из них явки хотя бы на уровне 50% не наблюдалось.

Правда, доказательств того, что неожиданно высокая явка была признаком каких-то махинаций, направленных на искажение результатов голосования, так и не нашлось и остается только считать, что избиратели Ширяевского района более сознательные, чем их соседи из других районов.

Нарушения тайн голосования и попыткиброса

Несмотря на то, что за чистоту и открытость избирательного процесса на этих выборах боролись и общественники, и прокуратура,

и милиция, нарушения все равно наблюдались. Особое беспокойство у наблюдателей КИУ вызывали постоянные попытки одесских фотографировать заполненные бюллетени. Это было вызвано тем, что почти три десятка кафе и ресторанов города объявили о новой акции. Рестораторы, желая подстегнуть молодежь к участию в процессе выбора «отцов города», стали предлагать проголосовавшим бесплатные кофе, завтраки, круассаны, напитки, либо скидки от 5 до 20%. Для получения всех этих благ участникам акции предлагали всего лишь сфотографироваться с бюллетенем. В этом и заключалась загвоздка. Дело в том, что фотографирование заполненных бюллетеней запрещено, и, к тому же, используется различными махинаторами, покупающими голоса. В результате наблюдатели КИУ и ОПОРЫ не могли различить, в каких случаях избиратель делает фото в погоне за скидкой в модном кафе, а в каких случаях – для отчета перед «заказчиком». Поэтому такие случаи фиксировались наблюдателями посредством актов и вызовов правоохранителей. Бюллетени фотографировали на 13,7% участков. А случаи нарушения тайны голосования в Одессе наблюдались на 15,7% участков – выше, чем в любом другом городе Украины.

Как обычно, наблюдались случаи, когда избирателям выдавали бюллетени без предъявления паспорта, но таких случаев было немного.

В целом, если верить данным Министерства внутренних дел, то Одесская область оказалась в тройке лидеров по нарушениям в ходе выборов, наряду с Днепропетровской областью и Киевом. Милиционеры получили 962 жалобы на нарушения избирательного процесса в Одесской области, а по 12 случаям начали уголовное производство. Причем в ряде случаев уголовное производство напрямую касается подкупа избирателей. В одном случае у выхода из здания участковой комиссии задержали женщину со списками людей и деньгами. В другом задержали мужчину, пытавшегося вбросить в урну пачку чистых листов бумаги вместо бюллетеней, которые он хотел унести с собой.

Наблюдались и нарушения при доставке бюллетеней в районные избирательные комиссии. Члены участковых комиссий традиционно привозили с собой печати, правили протоколы на коленях и ругались с журналистами и наблюдателями, делавшими им замечания. Такими случаями заинтересовались правоохранители, и теперь членам комиссии, участвовавшим в них, грозит возможное лишение свободы на срок от 2 до 4 лет.

Угроза срыва выборов в Затоке

Скандалные истории в поселке Затока, включенного в состав Белгород-Днестровского городского совета, привели к тому, что в день выборов возникла угроза их срыва на одном из округов в поселке.

Накануне дня голосования, 24 октября, коллегия судей Апелляционного административного суда Одессы частично удовлетворила апелляцию относительно исключения из списка избирателей в пгт Затока более трех сотен человек, прописанных в поселке незадолго до выборов.

Из 350 граждан, прописанных в пгт Затока в частных квартирах, магазинах, базах отдыха, складах, 323 человека были исключены из избирательных списков. После этого участковая избирательная комиссия в Затоке начала вычеркивать их фамилии из уточненного списка избирателей. Однако в это же время помещение школы, где находилась участковая избирательная комиссия, «заминирована» неизвестные. Впрочем, несмотря на это препятствие, «мертвые души» из списков все же удалили. Однако на этом предвыборные приключения в курортном поселке не закончились.

В ночь на 25 октября Белгород-Днестровскую городскую избирательную комиссию блокировали неизвестные, которые требовали оперативно принять постановление об отмене регистрации кандидата в депутаты Затокского сельсовета Алексея Донкоглова.

Одесский окружной административный суд за несколько дней до этого своим решением обязал Белгород-Днестровскую районную избирательную комиссию отменить регистрацию кандидата Донкоглова на основании его непогашенной судимости.

Комиссия такое решение приняла. Ночью в сопровождении милиции председатель комиссии поехала в Затоку, напротив фамилии Донкоглова был простижен штамп «Выбыл».

Утром 25 октября кандидат выиграл апелляцию в Одесском апелляционном суде, постановление комиссии об отмене его регистрации было отменено судом. В связи с этим процесс голосования был поставлен под удар, однако выборы на округе все же состоялись. Несмотря на последующие после выборов судебные разбирательства, последняя инстанция постановила, что выборы являются действительными, а переголосования на округе не будет.

Результаты

Так или иначе выборы, все же состоялись, их результаты обнародованы Центральной избирательной комиссией. Оперативнее всех в Одесской области оказались члены Одесской городской избирательной комиссии.

Еще не закончились различные судебные разбирательства, а члены горизбиркома уже назначили первую сессию нового городского совета. В результате такойспешности при проверке протоколов об установлении результатов голосования, которую комиссия затеяла из-за замечаний наблюдателей КИУ и ОПОРЫ о несостыковках в цифрах протоколов, выяснилось, что в протоколе об итогах выборов в городской совет по многомандатному округу в границах одномандатного округа № 47 (Приморский район) допущена ошибка.

Опечатка обнаружена в протоколе, который составляла Приморская райТИК. В графе «Количество избирателей, внесенных в списки», указана лишняя «двойка». Результатом опечатки стало расхождение между количеством избирателей, голосовавших за мэра, и избирателей, голосовавших за депутатов городского совета, в 20 тысяч человек.

После обнаружения ошибки Одесская городская избирательная комиссия приняла решение отправить на уточнение протокол об итогах выборов в городской совет по территориальному избирательному округу № 47 Приморскую райТИК. Примечательно, что это произошло через несколько дней после установления результатов выборов и первой сессии нового состава горсовета. Остались ли «за кадром» еще какие-то нарушения, допущенные в результате спешки, неизвестно, однако вопросы к качеству работы горТИК остались.

При этом Одесская городская избирательная комиссия также нарушила установленную Законом Украины «О местных вы-

борах» процедуру установления результатов выборов.

Согласно процедуре, она должна была сначала подвести итоги по выборам в областной совет, а только потом приступить к установлению результатов по выборам одесского городского головы, а далее — по выборам одесского городского совета. Однако итоги по выборам в облсовет горТИК приняла намного позже, чем в городской совет.

Несмотря на все проблемы и нарушения и последовавшие за ними судебные разбирательства, выборы все же состоялись, а военноспеченные местные советы и мэры уже приступают к своим обязанностям.

В Одесском облсовете – шесть партий-победительниц

Выборы в Одесский областной совет традиционно пользуются меньшим вниманием избирателей, политиков, наблюдателей и других участников избирательного процесса. Пока реформа по децентрализации и предоставлению областным советам реальной власти и рычагов управления не состоялась, роль облсовета в руководстве области довольно невысока. Впрочем, желающих стать депутатами было немало: на 84 мандата претендовали 966 кандидатов.

Одесская областная избирательная комиссия довольно долго не могла подытожить результаты выборов в облсовет. Кроме объективных причин – сельским районам нужно было время и на подсчет, и на транспортировку документации в Одессу, были и субъективные. Так, Одесская городская ТИК вместо того, чтобы, согласно Закону Украины «О местных выборах» сначала установить результаты выборов в облсовет, а затем уже – мэра Одессы и горсовета, оторопилась определить городского голову, оставив рассмотрение протоколов по облсовету «на потом». Кроме того, когда спустя почти неделю после выборов горТИК наконец принесла протоколы в облТИК (комиссии заседали в одном здании на улице Канатной), оказалось, что протоколы содержат технические ошибки.

Впрочем, выборы в облсовет обошлись без судебных споров.

Шестерка победителей

В итоге партиями-победительницами, которые прошли в областной совет, стали «Оппозиционный блок», который получил 23 манда-

та, второе место с отрывом всего в один депутатский штык получила «Блок Петра Порошенко «Солидарность» - 22 мандата. Третье место заняла партия городского головы Одессы Геннадия Труханова «Доверяй делам» - 12 мандатов. На четвертом месте оказалось ВО «Батькивщина» с 11-ю мандатами. Пятое и шестое места поровну разделили «Наш край» и «Видродження» - по 8 депутатов.

Примечательно, что руководство старого совета – председатель Михаил Шмушкович, его заместители Игорь Смирнов и Петр Хлыцов в новый состав не попали, причем Шмушкович проиграл выборы на округе в Ильичевске, хотя накануне многие эксперты считали, что победа на округе при поддержке действующего мэра Валерия Хмельнюка ему обеспечена.

Интересно, что, согласно итоговым финансовым отчетам, больше всего средств в свой избирательный фонд привлекла областная организация «Блока Петра Порошенко «Солидарность» - 2 млн 122 тыс. 863 грн. Почти в два раза меньше на агитацию в области потратила партия «Видродження» - 1 млн 348 тыс. 686 грн. Чуть меньше по-

тратился «Наш край» - 1 млн 383 тыс. 200 грн. На четвертом месте – «Оппозиционный блок»: 1 млн 180 тыс. 184 грн. Пятое место – у «Доверяй делам» (244 тыс. 712 грн), шестое – у «Батькивщины», которая потратила всего лишь 134 тыс. 643 грн.

Кого выбрали в области

Интересно, что депутатами облсовета стали три мэра: одесский – Геннадий Труханов, белгород-днестровский – Алла Гинак, измаильский – Андрей Абрамченко и болградский – Сергей Димитриев. Кроме того, депутатами избраны лидеры партийных списков, народные депутаты Николай Скорик («Оппозиционный блок»), Антон Киссе («Наш край») и Василий Гуляев («Видродження»). Скорее всего, вместо них в облсовет пройдут следующие в рейтинговом списке кандидаты.

Кроме того, депутатами стали председатели райгосадминистраций, которые баллотировались от «Блока Петра Порошенко «Солидарность»: Виталий Свичинский (Савранская РГА) и Олесь Ветряный (Балтская РГА). Это достаточно невысокие пока-

затели, учитывая, что кандидатами в депутаты были 11 председателей РГА. Впрочем, такой невысокий результат позволяет предположить и отсутствие административного ресурса со стороны пропрезидентской партии в сельских районах области.

Депутатами от БПП «Солидарность» стали руководитель департамента финансов Марина Зинченко, советник председателя Одесской облгосадминистрации Михаила Саакашвили Мария Гайдар. От «Доверяй делам» – экс-председатель Киевской райадминистрации Одессы, которого задерживали по подозрению в получении взятки (уголовное производство пока ничем не завершилось), Владимир Сушкин и директор Департамента представления административных услуг Евгения Абрамова, директор санатория «Люстдорф» Анатолий Садовник. От «Видродження» депутатом стал президент ПАО «Одессагаз» Игорь Учитель.

В то же время в облсовет не попали такие известные одесские политики, как Александр Остапенко и Дмитрий Сливак (баллотировались от «БПП «Солидарность»), Марина Багрий-Шахматова (шла от «Доверяй де-

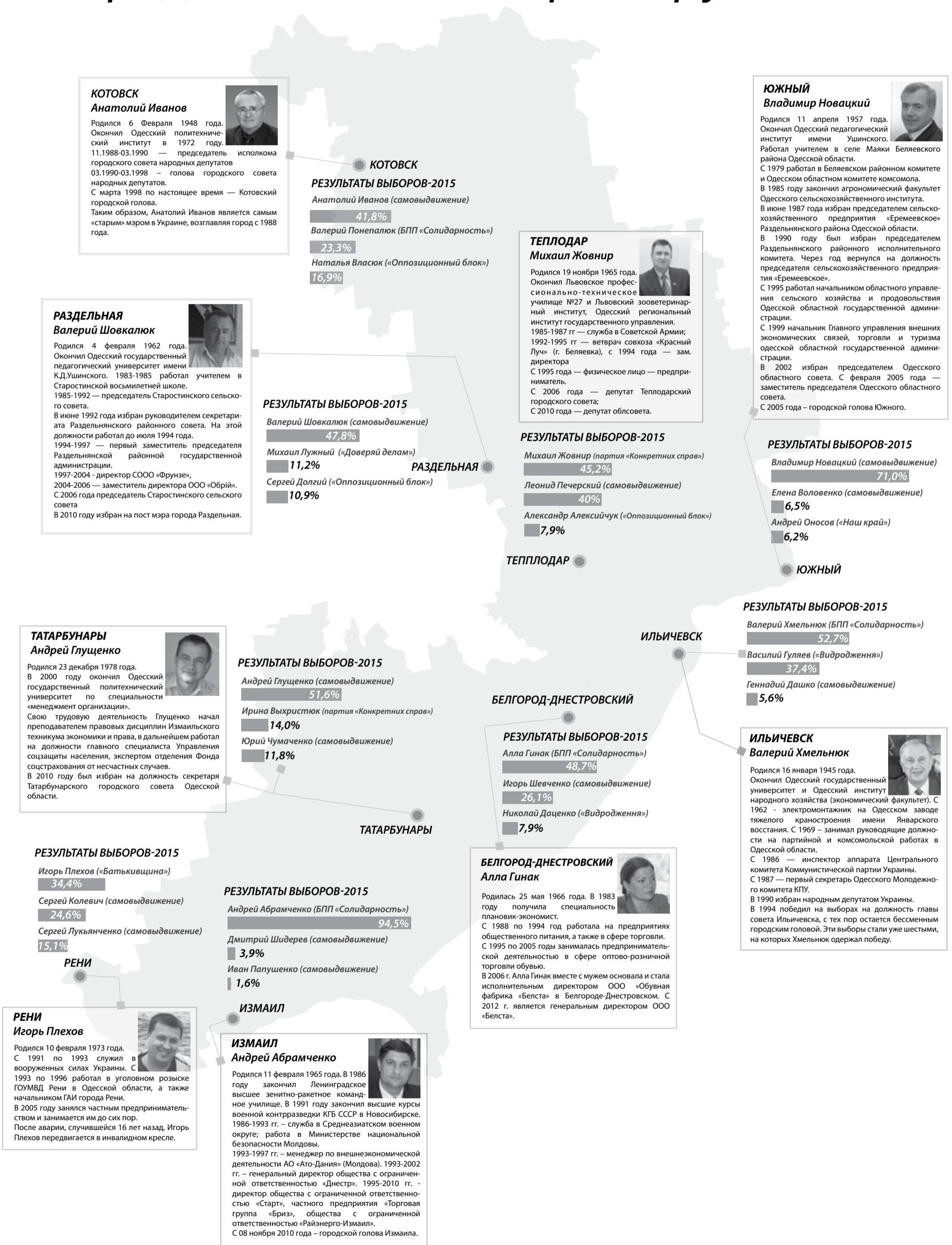
лам»), Александр Казарновский («Видродження»), которые были депутатами Одесского горсовета прошлых созывов.

На первой же сессии облсовета стала понятна расстановка политических сил. Так, председателем был избран представитель «БПП «Солидарность» Анатолий Урбанский, его первым заместителем – представитель ВО «Батькивщина» Олег Радковский, заместителем – Юрий Димчогло от «Нашего края». При этом самая крупная фракция – «Оппозиционный блок» не получила не только места в президиуме, но и ни одного руководящего места в постоянных комиссиях. При этом ключевые комиссии получили «БПП» и «Доверяй делам». В свою очередь, лидер «Оппоблока» в Одесской области Николай Скорик заявил, что фракция уходит в «жесткую» оппозицию. Правда, согласятся ли с его решением все члены фракции, среди которых – и крупные бизнесмены, не привыкшие находиться в оппозиции, станет известно в ходе следующих сессий.

И.Ф. депутата	Партия	И.Ф. депутата	Партия	И.Ф. депутата	Партия
Николай Скорик	«Оппозиционный блок»	Родион Абашев	БПП "Солидарность"	Леонид Шимон	ВО "Батькивщина"
Князь Хачатрян	«Оппозиционный блок»	Олег Бабенко	БПП "Солидарность"	Алла Стоянова	ВО "Батькивщина"
Дмитрий Барвиненко	«Оппозиционный блок»	Николай Сорочан	БПП "Солидарность"	Михаил Лазаренко	ВО "Батькивщина"
Виктор Баранский	«Оппозиционный блок»	Олег Кутателадзе	БПП "Солидарность"	Александр Барский	ВО "Батькивщина"
Александр Адзеленко	«Оппозиционный блок»	Марина Зинченко	БПП "Солидарность"	Сергей Шевчук	ВО "Батькивщина"
Сергей Димитриев	«Оппозиционный блок»	Валентин Волканов	БПП "Солидарность"	Игорь Плехов	ВО "Батькивщина"
Николай Комаров	«Оппозиционный блок»	Никита Кузькевич	БПП "Солидарность"	Сергей Петровский	ВО "Батькивщина"
Владимир Осипов	«Оппозиционный блок»	Николай Деревянко	БПП "Солидарность"	Олег Казимиров	ВО "Батькивщина"
Владимир Кривошея	«Оппозиционный блок»	Александр Бондаренко	БПП "Солидарность"	Олег Батлюк	ВО "Батькивщина"
Владислав Финик	«Оппозиционный блок»	Мария Гайдар	БПП "Солидарность"	Валентин Душейко	ВО "Батькивщина"
Виктор Андреенков	«Оппозиционный блок»	Аркадий Губерник	БПП "Солидарность"	Василий Гуляев	"Видродження"
Сергей Лупашко	«Оппозиционный блок»	Виталий Свичинский	БПП "Солидарность"	Александр Усинов	"Видродження"
Виктор Бубнов	«Оппозиционный блок»	Алла Гинак	БПП "Солидарность"	Алексей Кобыльников	"Видродження"
Виктор Бакланов	«Оппозиционный блок»	Олесь Ветряный	БПП "Солидарность"	Игорь Недозимованный	"Видродження"
Ирина Ковалиш	«Оппозиционный блок»	Владимир Щербина	БПП "Солидарность"	Евгений Копотиенко	"Видродження"
Виталий Саутенков	«Оппозиционный блок»	Андрей Ивашов	БПП "Солидарность"	Владимир Ткач	"Видродження"
Владимир Чумаченко	«Оппозиционный блок»	Геннадий Труханов	"Доверяй делам"	Игорь Учитель	"Видродження"
Иван Стреля	«Оппозиционный блок»	Вадим Теплицкий	"Доверяй делам"	Виталий Разумов	"Видродження"
Павел Наприенко	«Оппозиционный блок»	Александр Ахмеров	"Доверяй делам"	Антон Киссе	"Наш край"
Анатолий Чередниченко	«Оппозиционный блок»	Ольга Юрко	"Доверяй делам"	Панас Самунжи	"Наш край"
Игорь Клименко	«Оппозиционный блок»	Евгения Абрамова	"Доверяй делам"	Игнатий Братинов	"Наш край"
Валерий Лобанов	«Оппозиционный блок»	Александр Иваницкий	"Доверяй делам"	Георгий Чикликчи	"Наш край"
Вадим Шкаровский	«Оппозиционный блок»	Дмитрий Чапир	"Доверяй делам"	Иван Кюссе	"Наш край"
Николай Авилов	БПП "Солидарность"	Анатолий Хмелевский	"Доверяй делам"	Мария Попова	"Наш край"
Анатолий Урбанский	БПП "Солидарность"	Владимир Сушкин	"Доверяй делам"	Александр Каши	"Наш край"
Андрей Абрамченко	БПП "Солидарность"	Игорь Иоганов	"Доверяй делам"	Юрий Димчогло	"Наш край"
Сергей Паращенко	БПП "Солидарность"	Анатолий Садовник	"Доверяй делам"		
Юрий Маслов	БПП "Солидарность"	Виталий Харченко	"Доверяй делам"		
Дмитрий Баринов	БПП "Солидарность"	Олег Радковский	ВО "Батькивщина"		

*По состоянию на 06.11. 2015. Позже часть депутатов (народные депутаты, мэры), вероятно, откажутся от мандатов, поэтому в облсовет пройдут следующие в рейтинговых списках кандидаты.

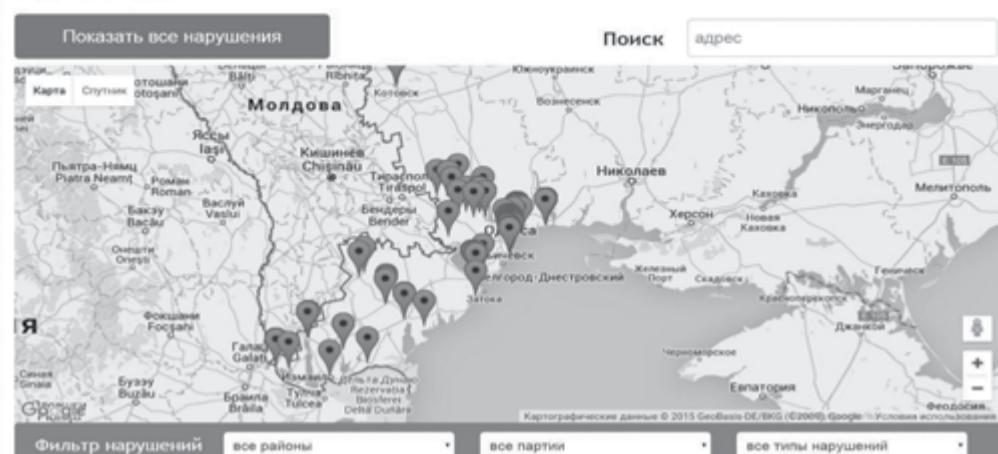
Городские головы. Перезагрузка-2015

Карта нарушений: в лидерах подкуп и агитация

Интерактивная карта нарушений в Одесской области: Выборы-2015
Нарушенный: 226

Одесская областная организация Комитета избирателей Украины в сентябре впервые в области запустила интерактивную карту нарушений в ходе избирательной кампании-2015. На карте области в режиме реального времени высвечиваются все зафиксированные нарушения законодательства. Сообщить о нарушении мог любой пользователь:

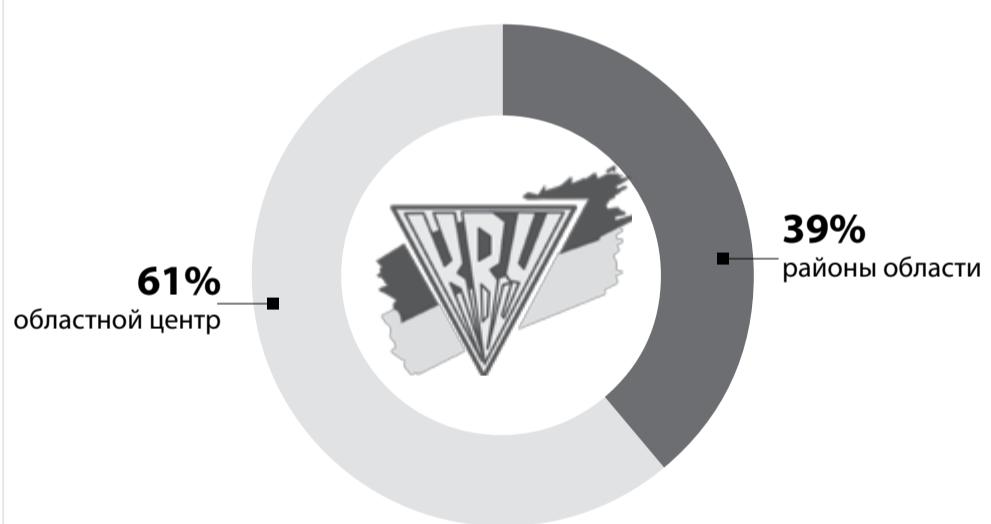
для этого о нем достаточно сообщить, кликнув на соответствующую кнопку и ответив на вопросы.

После этого информация обрабатывалась аналитиками КИУ и добавлялась на карту. Карта создана для того, чтобы каждый избиратель мог сообщить о нарушениях законодательства и помог местным выборам пройти

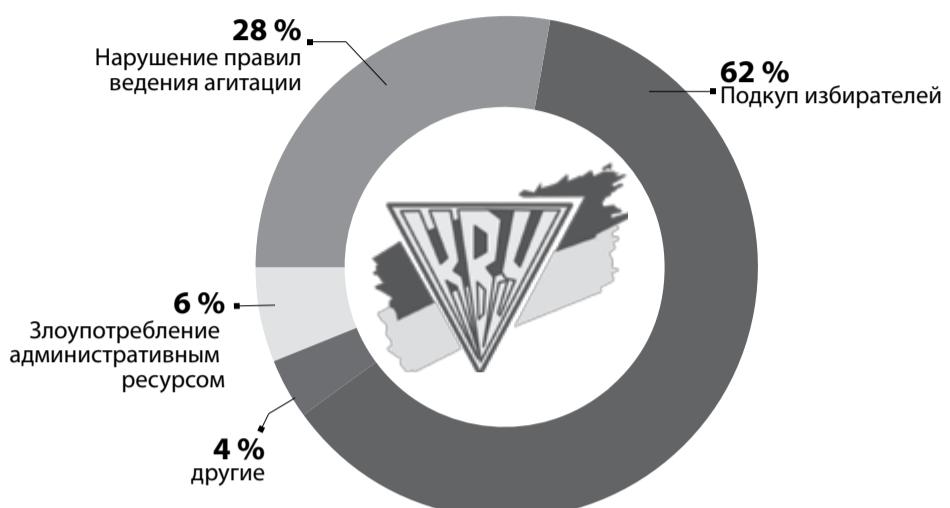
максимально прозрачно и честно. Карта работала на сайте: izbirkom.org.ua. Проект осуществлялся при поддержке крупнейших одесских СМИ.

Всего за два месяца работы в адрес КИУ поступило несколько сотен обращений о нарушениях, 226 из них после обработки попали на карту.

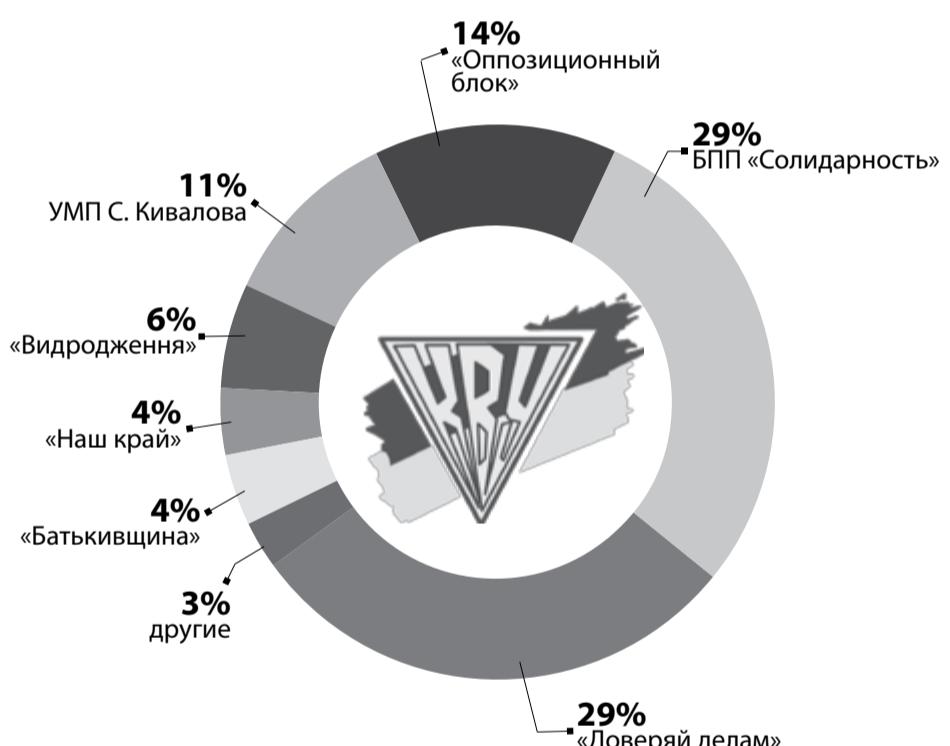
СООТНОШЕНИЕ НАРУШЕНИЙ РАЙОНЫ/ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР

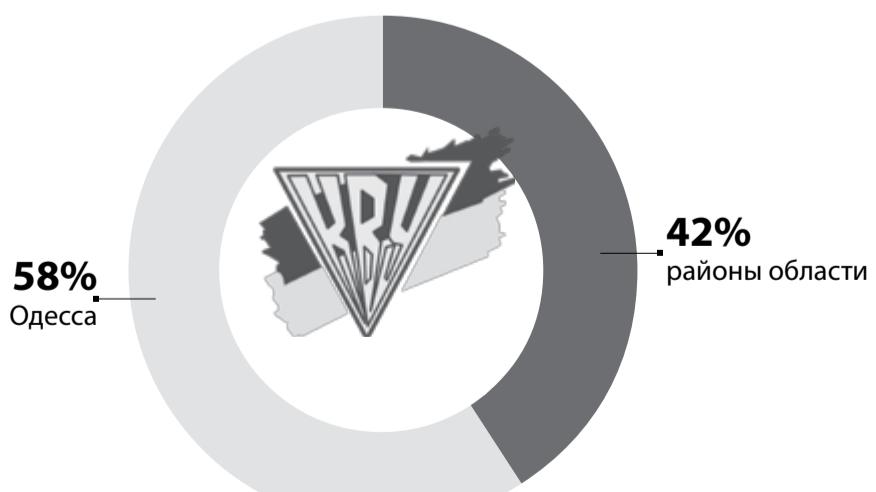
СООТНОШЕНИЕ ПО ВИДАМ НАРУШЕНИЙ

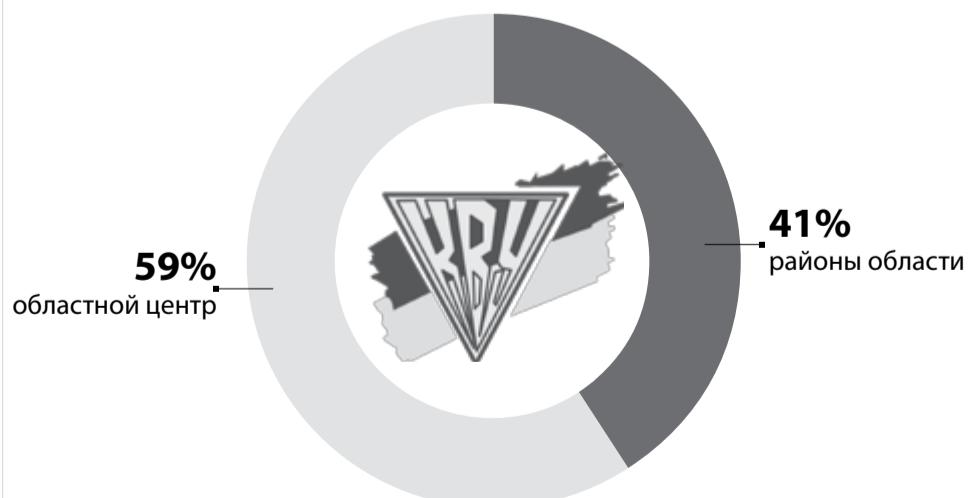
СООТНОШЕНИЕ НАРУШЕНИЙ ПО ПАРТИЯМ

ЗЛОУПОТРЕБЛЕНИЕ АДМИНИСТРАТИВНЫМ РЕСУРСОМ

ПОДКУП ИЗБИРАТЕЛЕЙ

Послесловие к выборам. Тридцать тезисов

Отже, підіб'ємо підсумки. Чого більше, #зради чи #перемоги на місцевих виборах? Як завжди, і те, й інше в одному фланоні. Давайте подивимося, що переважає.

Почнемо з висновків соціальних, далі будуть політичні.

Що собою являє соціум, якщо дивитися крізь призму цих виборів?

1. Правий був видатний вітчизняний історик Ярослав Грицак, коли казав, що розрив між поколіннями більше, ніж розрив між Сходом і Заходом. Загальнє і рівне виборче право черговий раз утнуло непристойний жарт: молоді працюючі мешканці країни своєю пасивністю віддали своє власне майбутнє в руки вимираючих носіїв старих цінностей, яких вони нині годують. Водночас значна частина молодих людей, що не ходила на вибори, тим самим проявила абсолютно інфантильну позицію: хай про мене піклується хтось інший.

2. Активнаменшість суспільства задає напрямок, натомість пасива більшість задає темп. Активна меншість із сучасним мисленням, як кажуть дослідження, складаєсь 15% в цілому по країні. Ця активна меншість, проголосувавши та повернувшись до Фейсбуку, закликала прийти на вибори тих, хто їх не чув: хто сидів ВКонтакті та в Однокласниках, на шашках та перед телевізором.

3. Та частина пасивної більшості, що пішла на вибори, проголосувала за стабільність і порядок. За те, щоб нічого не мінялося. За звичні обличчя. Іншими словами, проголосувала проти змін. Правий був доктор Адізес, який казав: якщо ви не хочете змін, значить, вам ще недостатньо погано. Має стати набагато гірше, щоб ви захотіли.

4. Дивує позиція тих, хто, живучи у прифронтовій зоні, проголосував фактично за те, щоб війна прийшла в його рідне місто. Я не прихильник теорії соціального дарвінізму шляхом вимирання ідіотів, але іноді факти свідчать про те, що певні соціальні групи схильні до самогубства.

5. І все-таки не можна в цілому по країні скажитися на низьку явку. На місцеві вибори вона завжди менша. Ну а сподівання активної меншості, що після Майдану та всіх страждань і жертв війни люди щось зрозуміють про себе, країну і світ, було марним. Пасивна більшість взагалі не вважає, що відбувається щось важливе, і для них завжди знайдеться причина не вірити у зміни.

Про соціум це майже все. Тепер давайте про політикум. Зauważте, що остаточних даних ще нема, так що спираюся на наявні шматочки мозаїки.

6.БПП-Солідарність: підтримка на рівні очікувань, тому що значна частина пасивної більшості завжди голосує за партію влади, хто б це не був. Результати ніччи порівняно з минулим роком? Ну так війна, криза і занадто повільні реформи. Могло бути гірше.

Вибори не стали поразкою партії влади, не стали вони й перемогою. Але дзвіночок продзвінів:

кредит довіри вичерпано, далі може початися некерований процес руйнування соціальної бази влади. Ми ще повернемося до цієї тези у висновках наприкінці статті.

7. Батьківщина: результати менше, ніж очікувалося. Хоча ніша лівого популюмізму вільна, але зростання популярності популистів (вибачте за тавтологію) не сталося. Втім, у популізмі змагалися всі.

8. Окупаційний блок: результати очікувано високі, але без непримісних сюрпризів. Тут можемо сказати дві речі. По-перше, у країні є велика сіра зона, де начебто українські прапори, але не українські настрої. Це зона потенційної війни, і не думайте, що вона скінчилася. Можна припустити, що ворог зробив перевору на політичну атаку, тож може бути нова ескалація, хоча сили окупантів вже не ті.

Скоріше за все, війна продовжиться політичним розхитуванням, і ми дуже скоро це побачимо.

По-друге, спроби грратися з регіоналами у балансі, підкілимні домовленості та розподіл сфер впливу завершуються обманом з їхнього боку. Ці люди розуміють лише силу. Поважають, коли бояться, а борги віддають боягузи, а надана послуга не враховується, і так далі. У цьому розумінні Путін — їхній справжній духовний лідер. Як поведуть себе регіонали в лавах БПП? Не факт, що лояльно до влади, яку вони вважають слабкою і тимчасовою. І це є найбільша загроза для політичної стабільності.

9. Самопоміч показала результати вище очікувань і стала новою всеукраїнською партією (і тут молодець Харків, який звично картає). Це означає, що перед керівництвом партії та парламентською фракцією (які останнім часом наростили досить помілк) постане вибір: або помінити свій фокус і очолити рух країни в майбутнє, або змарнувати довіру нових груп виборців, закриваючись і консервуючись.

Мільйони людей проголосували за надію, вони зробили свій вибір, і тепер має робити вибір Самопоміч. Треба нарешті вирішити — чи ви ліберальна партія середнього класу, чи консерватори-традиціоналісти. В кожному разі ви втрачаєте частину виборців, але на двох стільцях не всидіти. Думаю, що прихильники Самопомочі мусять допомогти політикам зробити правильний вибір.

10. Свобода: в цілому по країні досить пристойний результат, і партія повертається у велику політику, у націоналістичну нішу, яку так і не зміг зайняти Правий Сектор. До речі, хто його бачив останнім часом?

11. Сила Людей: правильно побудована постмайданівська партія без ресурсів, але з гарними людьми подолала прохідний бар'єр у великій кількості малих містечок. Це їхня межа можливостей чи початок виходу на загальноукраїнський рівень? Залежить від якості людей, які при-

йдуть до лав партії найближчим часом.

12. Малі постмайданівські партії мали би всі нарешті вивчити арифметику.

Якщо постмайданівський електорат складає 15%, а партії чотири, то ніхто з них не проходить 5-відсотковий бар'єр. Це називається "сідай, двійка". На що сподівалися? На те, щоб обіграти себе подібних на тому самому попі, та ще й у білих рукавичках? Чи на раптове прозріння мільйонів байдужих? Саме час залишити амбіції та почати формувати велику партію.

13. Де Ляшко? Ви його бачили? Здається, під Кабміном рубає дрова біля наметів "тарифного майдану" (це ж треба придумати таке словосполучення).

14. Who is Mr. Yatsenyuk?

15. Місцеві барони залишилися баронами, маргінали — маргіналами, подавачі надій — подавачами надій. Претендентів на відкриття сезону не знайшлося.

Тепер частина третя, політтехнологічна. Тут я не фахівець, але є речі досить очевидні.

Місцеві вибори завжди є репетицією виборів загальнонаціональних. Всі вклапалися по повній і продемонстрували свої підходи. І що ми бачимо?

16. Вибори в цілому були не дуже брудними. окрім історії на кшталт Мариуполя лише підкresлюють, наскільки все краще, ніж було за попередніх часів, коли бандитизм, підтасовки, брудні технології, підкуп та фальсифікація були справою настільки нормальною, що ніхто й не зважав. Наша планка піднялася, а окремі місцеві ділки цього не побачили.

До того ж, ресурси різних учасників були досить рівними, що давало їм можливості захистити вибір. Бруд був, диктатури не було.

Інтрига та загроза фальсифікації у Дніпропетровську, Одесі, Києві та декількох інших містах залишається, тож пильнуймо.

17. Закон є надзвичайно складним і заточеним на підтримку великих партій, які отримують додаткові преференції. Про це вже багато сказано. І ще, поясніть мені, будь ласка, навіщо нам у на місцевих виборах 5% бар'єр? Чого ми боїмся, від чого захищаємося? У мозаїчній країні з нерозчиненою політичною системою треба було би стимулювати партійне будівництво.

18. Склад Центрвиборчому — це жах. Решта цього параграфу вилучена самоцензурую.

19. Великі гроші не перемагають. Привіт носорогам. Величезна за обсягом рекламна кампанія не мала жодних наслідків. І це добре. І це великий крок до практичного втілення нового законодавства про політичні партії, коли фінансування буде обмеженим і прозорим, а зна-

чить — обсяги реклами стануть значно меншими.

20. Дебати потрібні! Лише на дебатах видно, хто є хто. Неможливо розрізнати партії за однаковими програмами, різномільовими буклетами та напханими всілякою всячиною газетками.

Причому потрібні дебати не лише мірів, а й партійних команд, і наш дворічний досвід організації таких заходів доводить, що це хобоша школа і для кандидатів, і для виборців.

21. На сприйняття виборцем дуже впливають попередні результати кандидатів. Якщо ти попав в політикум (засвітився, десь уже обрався, з'являєшся в телевізорі), то тебе розглядають як можливого кандидата. Якщо не попав, то вибач, ти ніхто.

22. Порушення режиму тиші останнього передвиборчого дня не принесло нікому ані крапельки щастя. Виборець реагує на такий "креатив" негативно.

23. Акцент на актуальних загальнонаціональних гаслах на місцевих виборах не спрацював. Скільки завгодно можна говорити про низькі тарифи і контрактну армію, але це не переконує.

24. Так само не спрацював величезний популізм. На це свого часу звертав увагу Каха Бендукідзе: на всіх виборах в Україні багато популізму, але він не окупується. Помірковані результати популістів доводять, що вони не вчаться.

25. І радикалізм так само не приніс перемоги, хоча начебто на нього є суспільний запит. Є запит, і є відповідний результат на виборах, досить скромний, як з огляду на війну, втому і розчарування. Люди прагнуть змін, але не революції.

Нарешті, остання частина цього аналізу буде присвячена стратегічним питанням.

26. Ніхто не може сказати за підсумками цих виборів, що переміг у загальнонаціональному масштабі. І тут є, як завжди, шматочок зради і шматочок перемоги.

Перемога — в демонополізації влади. Природний український анархізм та розпорощеність влади запобігають будь-якій диктатурі, а диктатори вимушенні ховатися у Ростові чи деїнде. Баланс влади є запорукою того, що Україна — не Росія, словами нашого другого президента.

Але водночас у процесі децентралізації може виявится, що кожен регіон має свою владу зі своїми власними настроями і тенденціями. І це означає загрозу феодалізації.

Місцеві барони будуть визнані правилами життя, у тому числі рівень та напрямок впровадження реформ. І тоді з'являться регіон-лідери, що стрімко втілять нормативні та інституційні рішення національного рівня, та аутсайдери, що скочуватимуться у минуле. Ну то й що, скажете ви, і будете неправі, бо караван рухається зі швидкістю останнього верблюда, у тому числі в інвестиційних рейтингах тощо.

На користь феодалізації працює зараз все: і добре речі, і погані. І передача бюджетів на місця, і

слабкість та корумпованість суду та прокуратури. Така відсутність балансу тривожить.

27. Залишається відкритим питання, чи варто робити вибори у прифронтовій зоні. З одного боку, вони там дуже важливі, щоб встановилося нормальнє українське життя. З іншого боку, згадаймо про вищезазначені "сірі зони". Ризик дуже великий.

28. Чи відбувся реванш регіоналів? Так і ні. Значною мірою реванш відбувся, як у "сірій зоні", так і за рахунок численних регіоналів в різноманітних новствореннях політичних проектах та на Солідарності.

Вони дійсно нічого не зрозуміли і нахабно пруть з усіх щілин, приваблені крихтами зі столу, які ще лишилися в умовах зубожіння країни. Але реванш не дотягує до рівня, що дозволяє розгойдувати човен. І тут поміркованість та обережність середньостатистичного виборця зіграла нам в плюс. Проросійські сили не отримали того контролю, на який розраховували. Маленька перемога Кремля в українській політичній грі насправді є його стратегічною поразкою.

Але головне в реванші, незалежно від його розміру та перспектив, це відсутність "дерегіоналізації", тобто політичної люстрації "регіоналів". Основні та другорядні дійові особи попереднього режиму на свободі, і це є причиною великої соціальної напруги. Свого часу я назвав це "порушенням правил техніки безпеки при роботі з революціями".

Старий режим має тихо-мирно зійті зі сцени, бо інакше одного дня буде не тихо і не мирно. Ми не виконали ще й попереднього домашнього завдання — декомунізації та десоветизації, і тому привиди минулого епохи так довго тримають нас за ноги.

29. Чи прискоряться тепер реформи? Це питання номер один. Проведення швидких та ефективних реформ може зшвидити країну докупи, натомість гальмування швидко перетворить її на купку феодальних вотчин, які стануть легкою здобиччю агр

ПОДОЛАННЯ
БЕЗРОМАДНСТВА

**ОТСУТСТВИЕ ГРАЖДАНСТВА И ДОКУМЕНТОВ ЛИШАЕТ ВСЕХ ПРАВ,
ПРЕВРАЩАЯ ЛЮДЕЙ В ЮРИДИЧЕСКИХ ПРИЗРАКОВ!**

**ЕСЛИ ХОЧЕШЬ
ОБЕСПЕЧИТЬ БУДУЩЕЕ
СЕБЕ И СВОИМ ДЕТЯМ –
ЛЕГАЛИЗУЙ
СВОЕ ПРЕБЫВАНИЕ
В УКРАИНЕ!**

«Горячая» телефонная линия
по вопросам безгражданства:
 +38 (048) 716-46-83

После 16 лет мытарств, переселенка из Молдовы Татьяна Мунтян и ее 6 детей легализовались в Украине. Получение официального статуса «лица без гражданства» и оформление для детей свидетельств о рождении спасло всех от нищеты и бесправия. Семья стала получать социальную помощь, приобрела дом и обзавелась лошадьми. Но самое главное – молодая женщина и ее чудесные дети получили шанс на счастливое БУДУЩЕЕ.

Проект по сокращению безгражданства, вызванного распадом СССР, реализуется Одесской областной организацией ВОО «Комитет избирателей Украины» и Всеукраинским общественным партнерством «Инициатива по преодолению безгражданства в Украине», при финансовой поддержке Европейского Союза.

Фото – Виктор Зуев. Печать ПП «ЕВРО-ДРУГ». Тираж 1500 шт.

ПРАВОВЫЕ КОНСУЛЬТАЦИИ И РАЗЪЯСНЕНИЯ

Порядок скасування судового наказу про стягнення зборгованості по житлово- комунальних послугах

Багато громадян стикалися з ситуацією, коли у поштовій скриньці знаходили накази міського суду про стягнення зборгованості за послуги комунальних та енергопостачаючих підприємств. При чому, не отримавши жодного рахунку-попередження, мешканці постають перед фактом: треба виконувати наказ суду і гасити борг за комунальні послуги, хоча на думку споживача – вони і не мають такого боргу. Але ще не все втрачено – можна поборотися, особливо, якщо є докази власної "невинуватості".

Раніше для того, щоб стягнути борг за комунальні послуги, комунальні служби повинні були подавати позовну заяву до суду та доводити наявність боргів у споживача. Останні повинні були отримувати судові повістки, з'являтись до суду, давати пояснення щодо сплати (чи не сплати) комунальних послуг. Тепер стягнути борг з оплати за комунальні послуги з громадянина можна в спрощеній процедурі – наказному провадженні. У такому випадку комунальні служби подають заяву до місцевого суду про видачу на споживача судового наказу, підтвердживши його зборгованість випискою про зборгованість, яка посвідчується печаткою.

Розгляд справи відбувається без виклику сторін та судового засідання.

В такому випадку необхідно пам'ятати, що у Вас наявні всі правові засоби захисту від такої форми безспірного одностороннього стягнення:

1) суд зобов'язаний надіслати боржнику копію судового наказу рекомендованим

листом не пізніше наступного дня після його видачі.

2) боржник має право протягом 10 днів з дня отримання копії судового наказу та доданих до неї документів подати заяву про його скасування. Заява про скасування судового наказу подається в письмовій формі, в той же суд, що і видав відповідний наказ.

Отже, слід поспішати із подачею заяви про скасування судового наказу.

Пам'ятайте! Якщо за цей період наказ не оскаржити, то він вступає в силу.

Заява про скасування судового наказу обов'язково повинна містити посилання на обставини, які свідчать про повну або часткову обґрунтованість вимог заявника (опис обставин, в чому саме вимоги не справедливі та не обґрунтовані, чому з ними не згодні) та посилання на докази, якими боржник обґрунтує свої заперечення проти вимог заявника (різниця суми боргу з Вашими квитанціями, наявність

складених вами актів–претензій щодо якості комунальних послуг тощо).

Заява підписується боржником або його представником і подається з її копією та копіями доданих до неї документів для надання стягувачеві.

У випадку, коли Ви дізнались про наявність судового наказу вже від державного виконавця та не були належно повідомлені про його видачу судом, Вам необхідно звернутись до суду, що видав судовий наказ із заявою про видачу Вам копії цього судового наказу. Після цього із ще однією заявою про поновлення пропущеного строку та скасування судового наказу (до такої заяви додатково слід додати довідку з поши про відсутність рекомендованої кореспонденції від суду).

Заява про скасування судового наказу розглядається протягом 10 днів з дня постановлення ухвали про прийняття такої заяви до розгляду у відкритому судовому засіданні. Про призначене судове засідання

суд повідомляє стягувача і боржника заздалегідь.

За результатами розгляду справи, суд має право:

- 1) залишити заяву про скасування судового наказу без задоволення;
- 2) скасувати судовий наказ та роз'яснити, що заявлені стягувачем вимоги можуть бути розглянуті у позовному провадженні з додержанням загальних правил щодо пред'явлення позову;
- 3) змінити судовий наказ.

Змінений судовий наказ чи судовий наказ, щодо якого суд прийняв ухвалу про залишення заяви про його скасування без задоволення, можуть бути оскаржені в апеляційному порядку.

За розширенюю правоюю консультацією і безоплатною правоюю допомогою внутрішньо переміщені особи можуть звертатися до громадської приймальні Одеської обласної організації ВГО «Комітет виборців України» за адресою: м Одеса, вул. Садиковська, б. 25. Попередній запис за телефоном (048) 716-46-83.

Христина Кабакова,
юрист громадської приймальні Одеської обласної організації ВГО «Комітет виборців України»

Державна підтримка учасників бойових дій, їх дітей та дітей переселенців

3 5 липня набув чинності Закон № 425-VIII, відповідно до якого передбачено надання пільг учасникам бойових дій, їхнім дітям, дітям, один з батьків яких загинув в районі проведення АТО, бойових дій або збройних конфліктів або під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи, для отримання професійно-технічної та вищої освіти.

Встановлено, що держава забезпечує особам, визнаним учасниками бойових дій, та їхнім дітям, дітям, один із батьків яких загинув (пропав безвісти) у районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій чи збройних конфліктів або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних у районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій чи збройних конфліктів, а також внаслідок захворювання, одержаного в період участі в антитерористичній операції, у тому числі дітям, які навчаються за денною формою навчання у професійно-технічних

навчальних закладах, — до закінчення навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років, державну цільову підтримку для здобуття професійно-технічної освіти у державних та комунальних навчальних закладах.

Державна цільова підтримка для здобуття професійно-технічної та вищої освіти надається у вигляді:

- повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;
- пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;

— соціальної стипендії;

— безоплатного забезпечення підручниками;

— безоплатного доступу до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах;

— безоплатного проживання в гуртожитку;

— інших заходів, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Порядок та умови надання державної цільової підтримки для отримання професійно-технічної та вищої освіти зазначеним категоріям громадян визначаються Кабміном. А також, підтримка для отримання освіти надається

згідно з Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та іншими законодавчими актами.

Дітям військовослужбовців, які мають статус учасника бойових дій, за місцем проживання їх сімей у першочерговому порядку надаються місця у загальноосвітніх та дошкільних навчальних закладах і дитячих оздоровчих таборах незалежно від форм власності.

Особа, у якої один з батьків (усновлювачів) був військовослужбовцем, який загинув чи визнаний судом безвісно відсутньою особою при виконанні ним обов'язків військової служби, протягом трьох років після здобуття відповідної загальної середньої освіти зараховується поза конкурсом за особистим вибором спеціальності до державних і комунальних вищих та професійно-технічних навчальних закладів України для навчання

за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів.

Одноразова грошова допомога у разі смерті військовослужбовця призначається і виплачується у розмірі 500-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб. Виплата допомоги здійснюється членам сім'ї (в тому числі – дітям), батькам та утриманцям загиблого військовослужбовця (в рівних частках кожному).

Така допомога виплачується рівними частками членам сім'ї, батькам та утриманцям загиблого (померлого) військовослужбовця, резервіста та військовозобов'язаного.

Таким особам відповідно видаються посвідчення з написом "Посвідчення члена сім'ї загиблого".

стр. 14 »

Діяльність приймальні здійснюється в рамках ініціативи Української Гельсінської спілки з прав людини за фінансової підтримки Уряду Швеції через Шведське агентство міжнародного розвитку (SIDA) та Уряду Канади через Департамент закордонних справ, торгівлі та розвитку (DFATD), програма "Права людини понад усе" (Human Rights First).

Canada

«стр. 13

Дітям загиблих осіб до досягнення ними 16-річного віку передбачені законодавством пільги надаються на підставі довідки, що видається матері (або іншому повнолітньому члену сім'ї загиблої особи, або опікуну) за місцем реєстрації дитини.

Причинний зв'язок загибелі встановлюється військово-лікарськими комісіями. Для отримання відповідного висновку військово-лікарської комісії необхідно звернутися до військового комісаріату за місцем реєстрації.

Право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника мають:

- члени сім'ї, які перебували на утриманні військовослужбовця;

Незалежно від перебування на утриманні:

- діти до 18 років (до 23, якщо навчаються) або якщо вони інваліди; дружина або один з батьків чи дід, бабуся, брат або сестра, якщо вони доглядають за дітьми, братами, сестрами чи онуками військовослужбовця, які не досягли 8-річного віку, і не працюють.

Державні органи забезпечують путівками до санаторно-курортних закладів не більше одного разу на рік:

- членів сімей військовослужбовців, які загинули (померли) або пропали безвісти під час проходження військової служби. До таких членів сімей належать батьки, дружина (чоловік), неповнолітні діти, а також діти-інваліди та інваліди з дитинства, які отримують пенсію в разі втрати годувальника відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

Путівками до санаторно-курортних закладів з оплатою 50 відсотків їх вартості забезпечуються:

- членів сімей військовослужбовців, які загинули (померли) або пропали безвісти під час проходження військової служби (крім військовослужбовців строкової служби). До таких членів сімей належать батьки, дружина (чоловік), неповнолітні діти, а також діти-інваліди та інваліди з дитинства (незалежно від їх віку), які отримують пенсію в разі втрати годувальника відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

За розширеною правою консультацією і безоплатною правовою допомогою можна звертатися до громадської приймальні Одеської обласної організації ВГО «Комітет виборців України» за адресою: м Одеса, вул. Садиковська, 6. 25. Попередній запис за телефоном: (048) 716-46-83.

ФАКТ НАРОДЖЕННЯ АБО СМЕРТІ ОСОБИ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ БУДУТЬ ВСТАНОВЛЮВАТИ ПРОТЯГОМ 24 ГОДИН

5 листопада Верховна Рада України ухвалила в першому читанні Законопроект №3171 «Про внесення змін до Цивільного процесуального кодексу України щодо встановлення факту народження або смерті на тимчасово окупованій території України». Проектом Закону передбачається оптимізація процесу отримання свідоцтв про народження, про смерть для осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України та не мають належних медичних документів, передбачених законодавством України.

Даний законопроект доповнення Цивільного процесуального кодексу України статтею 259-1, згідно з якою, заява про встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території України може бути подана батьками, родичами, їх представниками або іншими законними представниками дитини до будь-якого суду за межами такої території України незалежно від місця проживання заявника.

В той же час, заява про встановлення факту смерті особи на тимчасово окупованій території може бути подана будь-якою особою до суду за межами цієї території України.

Документом передбачаються скорочені строки розгляду цієї категорії справ, зокрема передбачається, що розгляд справи відбувається протягом 24 годин з дня надходження відповідної заяви до суду, а також можливість видачі заявнику копії судового рішення невідкладно у разі, якщо він був присутній під час оголошення рішення.

В іншому разі суд надсилає рішення до органу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем ухвалення рішення для державної реєстрації народження або смерті.

Проектом закону також запропоновано внести зміни до статті 367 ЦПК, що визначає засади

негайного виконання судових рішень, і таким чином передбачити можливість негайного виконання рішення суду у справах про встановлення факту народження або смерті особи на тимчасово окупованій території України, визначеній парламентом.

Слід нагадати, що, відповідно до ч. 3 ст. 49 Цивільного кодексу України, державній реєстрації підлягають народження фізичної особи та її походження, громадянство, шлюб, розрвання шлюбу, зміна імені та смерть.

Народження фізичної особи та її походження, усиновлення, позбавлення та поновлення батьківських прав, укладення та розірвання шлюбу, зміна

імені та смерть підлягають обов'язковому внесенню до Державного реєстру актів цивільного стану громадян в органах юстиції в порядку, визначеному Кабінетом міністрів України.

За розширеною правою консультацією і безоплатною правовою допомогою внутрішньо переміщені особи можуть звертатися до громадської приймальні Одеської обласної організації ВГО «Комітет виборців України» за адресою: м Одеса, вул. Садиковська, 6. 25.

Попередній запис за телефоном: (048) 716-46-83.

Поможем защитить права, нарушенные в результате конфликта на Донбассе

Юристы общественной приемной Украинского Хельсинского союза по правам человека в городе Одессе, которая действует на базе Одесской областной организации Всеукраинской общественной организации «Комитет избирателей Украины», осуществляют документирование нарушений прав человека, связанных с конфликтом на Донбассе. Такая деятельность осуществляется в рамках инициативы УГСПЛ, при финансовой поддержке Правительства Канады через Департамент иностранных дел, торговли и развития (DFATD), программа "Права человека превыше всего" (Human Rights First).

Суть инициативы заключается в том, чтобы зафиксировать любые нарушения прав на жизнь, на свободу от пыток, имущественных прав и тому подобное. Опрос проводится по специально разработанным анкетам.

Респондентами выступают четыре группы лиц:

- внутренне перемещенные лица;
- лица, которые находились в заложниках (плена);
- лица, которые получили ранения;
- родные и знакомые погибших лиц или пропавших без вести.

Стоит отметить, что документирование нарушений прав

человека является чрезвычайно важным шагом для осуществления правосудия в национальных и международных инстанциях в будущем.

В общественной приемной УГСПЛ в г. Одессе документированием занимается юрист Кабакова Кристина Анатольевна.

Если вам известны какие-либо сведения, свидетельствующие о существенном нарушении прав человека в связи с военным конфликтом на Востоке Украины, обращайтесь по адресу: г. Одесса, ул. Садиковская, 25. Предварительная запись по тел: (048) 716 46 83.

ЦЕНТР ПРАВА ИНФОРМИРУЕТ

Свобода слова в зоні АТО: як розслідуються справи щодо загибелі, тиску та переслідування журналістів?

Правозахисники стверджують: діяльність журналістів на сході України обмежується як незаконними збройними угрупованнями, так і державними установами, які перешкоджають професійній діяльності працівників ЗМІ і піддають їхню інформацію цензурі. Крім того, неподінокими є випадки нападу, побиття, незаконних арештів, тримання під вартою та навіть вбивства журналістів.

В звіті «Приглушені голоси: право на свободу слова в умовах збройного конфлікту» представники Української Гельсінської спілки з прав людини, з посиланням на Інститут масової інформації (IMI), наводять наступні дані:

У 2014 р. було зафіксовано мінімум 995 випадків порушення свободи слова (це вдвічі перевищує показники 2013 р. (496 випадків) і втрічі — показники 2012 р. (324 випадки). За 8 місяців 2015 р. IMI зафіксував 95 випадків порушення свободи слова, у тому числі: убивство одного журналіста, 36 випадків побиття та нападів на журналістів, 48 — перешкодження законній професійній діяльності журналістів та 10 — цензури.

Міжнародний комітет захисту журналістів зафіксував в Україні загибель протягом 2014 р. п'ятьох журналістів і двох працівників ЗМІ. Із них: один представник українських і шість — зарубіжних ЗМІ. За 9 місяців 2015 р. зафіксована загибель одного представника українських ЗМІ.

Відсутність правосуддя в сотнях вбивств журналістів у всьому світі сьогодні визнається однією з найбільших загроз свободі преси. І хоча міжнародні організації звертають все більшу увагу на цю проблему, однак доводиться констатувати, що за останнє десятиліття мало прогресу в зниженні ціні на безкарність. Як зазначається у Спеціальній доповіді Комітету із захисту

журналістів (жовтень 2014 р.), безкарність — це не просто одна історія, яка закінчується зі смертю журналіста. Внаслідок безкарності вибудовується клімат залякування. Якщо ніхто не покараний, вбивці сміливішають, і насильство повторюється.

В Україні, за зареєстрованими даними протягом червня—серп-

ня 2015 р. потерпілими від злочинів стали 42 представники ЗМІ, з яких 23 — це журналісти. Натомість за цей самий період було обліковано лише 24 кримінальних провадження за ст. 171 КК України (тобто, щодо майже кожного другого журналіста встановити, жертвами яких саме злочинів він став, неможливо).

Складність збору фактів, за словами Олексія Біди, експерта УГСПЛ, полягає в тому числі в недовірі з боку потерпілих. «Під час конфлікту загострюється чорно-біле сприйняття світу. Відповідно, людина повинна зайняти яку-небудь сторону барикад, закриваючи очі на порушення і, можливо, злочин. Буває складно пояснити, що правозахисники керуються верховенством права і зобов'язані фіксувати порушення з обох сторін, нехтуючи своїми особистими симпатіями», зазначає пан Біда.

Експерти УГСПЛ звертають увагу на особливу суспільну важливість не просто реєстрації фактів вбивств та загибелі журналістів, а й інформування громадськості про вжиті заходи реагування, хід та результати розслідування.

На сьогодні, зазначають правозахисники, суспільство майже не поінформоване стосовно процесу розслідування навіть найбільш резонансних злочинів цієї категорії. Так, моніторинг

мережі Інтернет засвідчив переважання «завіси мовчання» щодо встановлених слідством обставин та вжитих представниками правоохоронних органів заходів реагування на випадки загибелі представників ЗМІ протягом 2014–2015 рр. в Україні.

Зокрема, йдеться і про справу журналістів, у вбивстві яких звинувачують Надію Савченко. Чи взагалі проводилось вітчизняними правоохоронними органами розслідування загибелі цих журналістів? Якщо проводилось, то на якому етапі воно зараз? Що було встановлено?

На жаль, навіть, враховуючи необхідність дотримання таємниці вітчизняного слідства, громадськість не має достатньої інформації стосовно основних висновків по цій резонансній справі.

Тоді як Слідчим Комітетом РФ досудове розслідування вже завершено, і, починаючи з 22 вересня 2015 р., колегія суддів Донецького міського суду Ростовської області РФ веде засідання у справі.

В звіті Українська Гельсінська спілка з прав людини також надає низку рекомендацій державним органам для покращення ситуації зі свободою слова.

<http://helsinki.org.ua>

Як контролюють місцевих депутатів в Америці

На сесії міської ради Спрінгфілда, США, штат Іллінойс, людей удесятеро більше, аніж депутатів. Спершу виступають громадяни і лише потім — міські обранці. Тут громада офіційно лобіює свій інтерес і в нас на очах перемагає.

В Україні досягнути таких результатів можна і без реформи — достатньо для початку прийняти регламенти рад в інтересах громади.

Спрінгфілд має дещо більше 100 тисяч населення і лише 10 депутатів в міській раді. Для порівняння, у Ірпінській раді поблизу Києва загалом 36 депутатів і населення регіону — міста і трьох селищ — Коцюбинського, Ворзеля, Гостомеля майже тотожне Спрінгфілду. Але у самоврядуванні все залежить не від кількості депутатів, яких треба контролювати, а від того, які правила гри наші обранці встановили для громади.

Як громада може потрапляти на сесії ради?

У Спрінгфілді сесія розпочинається о 17:30. Тобто, ввечері після роботи мешканці міста можуть взяти участь в засіданні ради. Люди дійсно приходять, їх майже удесятеро більше, ніж депутатів.

Мешканці заходять спокійно до зали навіть після початку засідання. На 10 хвилині сесії всі порожні місця практично зайняті громадянами. Як правило, у Коцюбинській селищній раді, коли забагато людей і громада

просить перенести засідання в селищний клуб — їм відмовляють.

У Спрінгфілді громада маєде комфортно сидіти під час засідання і депутати не сидять до виборців спиною. Вони дивляться в очі представникам громади. Для порівняння, у нашому регіоні сесії розпочинаються о 10:00 або о 16:00, коли люди ще в офісі й відпрошуваються з роботи значно важче.

До слова, засідання райради, яка відповідає за регіон, за виключенням міста Спрінгфілда, було призначено у цей же день на 19:00 у сусідній будівлі. Тобто всі охочі можуть просто перейти

її взяти участь у роботі ще одного органу місцевого самоврядування. У раді можна ознайомитися з порядком денним.

Що важливо, що тут є питання, які будуть прийняті без обговорення, а є такі, про які будуть дискутувати і депутати, і громада. У порядку денному вони одразу окреслені.

Будь-який депутат своїм одним-єдиним голосом може перенести питання, що не планувалося, до обговорення у список питань, про які будуть дискутувати.

Конфліктні питання: влада VS громада

Кожен громадянин може виступити на засіданні ради Спрінгфілда. Це прописано в

регламенті ради. Для того, щоб виступити, достатньо за день до сесії проінформувати раду про свій намір.

Назасіданні ради Спрінгфілда стали свідками того, що на початку сесії виступали виключно громадяни.

стр. 16 »

«стр. 15

Ба більше, вони могли спокійно піднімати руку і виступати, навіть якщо до того не повідомили раду.

Ніхто ні на кого не підвищував голос і не погрожував вигнати за вигуки з місця чи аплодисменти на підтримку виступу представника громади. "Навіть якщо я не поділюю вашу думку, це важливо, щоб громада висловилась і обговорила питання, які її цікавлять", – наголошує у залі міський голова Джим Ленгфельдер.

У цей день на сесії Спрінгфілдської ради розглядали вкрай важливе питання: депутати хотіли приєднати до міста території регіону, які адміністративно Спрінгфілду не належали, але були вкраплені в межі міста.

Місцеві мешканці проти. Вони переконані, що це суттєво погіршить їхнє життя, зокрема піднімуться податки і на додачу люди втратять пільги.

"Я не хочу, щоб нас приєднували. Вони не можуть керувати належним чином своїм містом і взялися нас анексувати. У нас зимою прибрані вулиці, нижчі податки, бо у нас не місто, а приміська зона, – розповідає Робін Мота. – Коли будете голосувати, пам'ятайте, що ви приймаєте рішення за людей, які вас не обирали! Ви не можете вирішувати за нашу громаду!" – наголошує Мота.

Мешканка штату Іллінойс принесла з собою плакат: "Taxation without representation" – "оподаткування без представництва".

Саме через те, що свого часу населення штатів платило податки і за колоніальних часів не було представлене в Британії, американці хотіли стати самостійними і мати своє керівництво, яке б працювало на них. "І мені все одно, що там говорить закон. Ми проти такого приєднання", – наголошує Робін Мота, чий виступ громада підтримує аплодисментами й вигуками.

Варто наголосити, що за законом, депутати Спрінгфілда дійсно мали повне право голосувати за таке рішення, якщо вся територія, яку вони хотіли приєднати до міста, з усіх боків

оточена їхнім містом. Але для них – це право, а не обов'язок. Тому лише депутати можуть вирішити, чи будуть вони цим правом користатися всупереч волі громади.

Аналогічна ситуація є в місті Києві, в територію якого вкраплене селище Коцюбинське, але яке без належного обговорення з мешканцями до себе приєднав Ірпінь, а не столиця, що було б цілком закономірно. Громада селища Коцюбинське теж не згодна з приєднанням до Ірпеня без належного обговорення. Саме тому активні громадяни звернулися до Гельсінської спілки, яка підтримала позов і 20 жовтня справа слухатиметься в Ірпінському суді.

Голосування у Спрінгфілді, на щастя для представників громади, провалилось. 4 депутати голосували за, 6 – проти. Мер не голосував.

У Спрінгфілді міський голова бере участь у голосуванні лише тоді, коли голоси депутатів розділяються 50 на 50. Це дозволяє мерові зберігати свій нейтралітет, але саме на цього покладається крайня відповідальність у вирішальних і найбільш гострих питаннях.

У нас часто депутати дивляться, як голосує міський голова і тоді вже піднімають руки самі.

Що примітно, що поряд з депутатами та мером у Спрінгфілді сидить юридичний консультант, який розяснює, що з цього чи іншого приводу йдеться в законі.

Вибори: як монополізували місцеве самоврядування в Україні

У США є дві партії – республіканці і демократи. Але навіть за таких умов влада не додумалась монополізувати доступ до влади.

Самовисуванець може бути обраним на будь-якому рівні. "Буває, що до місцевої ради Спрінгфілда потрапляє самовисуванець. Рідко, але буває. Щодо сенаторів Іллінойсу, які представляли інтереси громади в парламенті штату, то балотуватися самовисуванцем можна, але я навіть не пригадую, щоб незалежний кандидат виграв вибори.

Щоправда партії у нас все одно утруднили шлях для

самовисуванців. Якщо партієвъ має назбирати, наприклад, 1 тисячу підписів, щоб мати право змагатися за мандат у Сенаті, то незалежний кандидат – удвічі, а подекуди і й у 5 разів більше", – розповідає Том Райдер, який 18 років пропрацював у палаті представників громади Іллінойсу.

В Україні ж партії не просто перекрили самовисуванцям шлях до влади, а ще й встановили 5%-вий бар'єр. Тобто, якщо маєте свою партію і ваша команда молода, незалежна і некорумповані, і за одного з ваших кандидатів виборці віддали 100% голосів, а партія не набрала 5%, то кандидат-переможець не проходить.

Така система вигідна виключно тим партіям, які раз в парламенті. Передвиборче законодавство кожна правляча партія чи коаліція змінює перед виборами на свою користь. Більше того, законотворці ускладнили процедуру відкликання депутатів.

Тепер остаточне рішення про відкликання лише за партією, що означає право тотально-го контролю за депутатами. Американці кажуть, що сенатори працюють гірше, бо їх обирають

на 5 років, а представників громади лише на два. Це змушує місцевих депутатів посилено працювати, щоб бути знову обраними.

У США депутатам місцевих рад платять гроши

В Україні за свою роботу гроши отримують лише депутати Верховної ради. Решта працюють як волонтери і повинні виконувати цю роботу на громадських засадах.

У США робота депутатів всіх рівнів – платна. Аналогічно – у Польщі, звідки повернулася моя колега Олена Жежера. "У нас депутати на рік отримують десь 15 тисяч доларів. Але це – не постійна робота", – розповідає міський голова Спрінгфілда. Щоправда працюють тут депутати частіше, ніж наші. Спрінгфілдська рада засідає двічі на місяць. У нас місцеві ради можуть засідати раз на один-два місяці. Варто зазначити, що 15 тисяч доларів на рік для США – це не такі вже великі гроші. Для порівняння, вчитель заробляє дещо більше 60 тисяч доларів на рік. Зарплатня мера становить менше 130 тисяч доларів на рік – дві річні зарплатні вчителя.

В Україні депутати ідуть у владу аби, у більшості випадків, лобіювати інтереси свого бізнесу. Хоча потім прогульники частково намагаються вправдати свою неякісну роботу тим, що їм за неї не платять. Майже третина депутатів у кожній раді, згідно з законом, за кількістю прогулів є кандидатами на відкликання.

Є ще одна суттєва відмінність у нас із США. Виборці в США своїх кандидатів знають більше року. Це цілком достатній термін для того, щоб зрозуміти, хто є хто. Нам же повідомили списки кандидатів менш, ніж за місяць до виборів.

Втім, тепер, опісля завершення виборів, варто стежити за тим, який регламент приймають ради, оскільки саме від цього документа залежить те, наскільки буде можливо захищати інтереси своєї громади.

Ірина Федорів, журналістка, учасниця програми Конгресу США "Відкритий світ", для УП

ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА «ИЗБИРКОМ»

Основатель – Одесская областная организация Всеукраинской общественной организации «Комитет избирателей Украины»

Свидетельство № ОД 1413-284-Р

Главный редактор: Бондаренко Н. А.
Выпускающий редактор: Дроздова Е.А.

Адрес редакции:
65091, г. Одесса, ул. Садиковская, 25
Телефоны: (048) 716 - 40 - 18

Электронная почта: odesakvu@ukr.net
www.cvv.od.ua, www.izbirkom.org.ua, www.dep.od.ua

Отпечатано в ПП «Евро друк»,
заказ №

Тираж - 8 000 экз.

ХОТИТЕ УЗНАТЬ БОЛЬШЕ? ЗАХОДИТЕ НА НАШ САЙТ:

www.izbirkom.org.ua

National Endowment
for Democracy
Supporting freedom around the world

Данная газета издана Одесской областной организацией
"Комитет избирателей Украины" в рамках проекта
"Содействие подотчетности и прозрачности в Южной Украине"
при поддержке Национального Фонда Демократии (NED, США)